

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT****3649** *Llei 5/2014, de 4 d'abril, de Seguretat Privada.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

La seguretat no és només un valor jurídic, normatiu o polític; és igualment un valor social. És un dels pilars primordials de la societat, es troba en la base de la llibertat i la igualtat i contribueix al desenrotllament ple dels individus.

Els estats, a l'establir el model legal de seguretat privada, el perfilen com la forma en què els agents privats contribueixen a la minoració de possibles riscos associats a la seua activitat industrial o mercantil, obtenen seguretat addicional més enllà de la que proveïx la seguretat pública o satisfan les seues necessitats d'informació professional amb la investigació d'assumptes del seu legítim interès. En esta òptica, l'existència de la seguretat privada es configura com una mesura d'anticipació i prevenció davant de possibles riscos, perills o delictes. La consideració de la seguretat privada com una activitat amb entitat pròpia, però al mateix temps com a part integrant de la seguretat pública, és hui un fet innegable.

No només a Espanya, sinó fonamentalment en el nostre entorn europeu, la seguretat privada s'ha convertit en un verdader actor de les polítiques globals i nacionals de seguretat.

En els últims anys s'han produït notables avanços en la consideració ciutadana i en el replantejament del paper del sector privat de la seguretat, i es reconeix la importància, eficàcia i eficiència de les aliances publicoprivades com a mitjà per a fer front i resoldre els problemes apressants i variats de seguretat que es produïxen en la societat. Cada vegada més, la seguretat privada es considera una part indispensable del conjunt de mesures destinades a la protecció de la societat i a la defensa dels drets i legítims interessos dels ciutadans.

La seguretat, entesa com a pilar bàsic de la convivència exercida en règim de monopoli pel poder públic de l'Estat, tant en el seu vessant preventiu com investigador, troba en la realització d'activitats de seguretat per altres instàncies socials o agents privats una oportunitat per a veure's reforçada, i una forma d'articular el reconeixement de la facultat que tenen els ciutadans de crear o utilitzar els servicis privats de seguretat amb les raons profundes sobre les quals s'assenta el servici públic de la seguretat.

La projecció de l'Administració de l'Estat sobre la prestació de servicis de seguretat per entitats privades i sobre el seu personal es basa en el fet que els servicis que presten formen part del nucli essencial de la competència exclusiva en matèria de seguretat pública atribuïda a l'Estat per l'article 149.1.29.a de la Constitució, i en la missió que, segons l'article 104 del mateix text fonamental, incumbix a les forces i cossos de seguretat, sota la dependència del Govern, de protegir el lliure exercici dels drets i llibertats, i garantir la seguretat ciutadana.

A partir d'ací, s'establix un conjunt de controls i intervencions administratives que condicionen l'exercici de les activitats de seguretat pels particulars. Això significa que les forces i cossos de seguretat han d'estar permanentment presents en el desenrotllament de les activitats privades de seguretat i han de conèixer la informació transcendent per a la seguretat pública que en estes es genera i actuar amb protagonisme indiscutible, sempre que estes activitats detecten l'existència de fets delictius o que puguen afectar la seguretat ciutadana.

La defensa de la seguretat i el legítim dret a usar-la no poden ser ocasió d'agressió o desconeixement de drets o invasió de les esferes jurídiques i patrimonials d'altres persones. I esta és una de les raons que justifiquen la intensa intervenció en l'organització i desenrotllament de les activitats de les entitats privades de seguretat i del seu personal, per part de les forces i cossos de seguretat, que tenen la missió constitucional de protegir els drets fonamentals de tots els ciutadans i garantir-ne la seguretat.

Des d'una altra perspectiva, però igualment integrada en l'objecte de regulació d'esta llei, és necessari donar el pas de reconèixer l'especificitat dels servicis d'investigació privada i el paper que han realitzat en la nostra societat en els últims anys. Sent diferents dels altres servicis de seguretat privada, la seua acollida en esta norma, dins del conjunt d'activitats de seguretat privada, reflectix la configuració d'aquells com un element més que contribuïx a garantir la seguretat dels ciutadans, entesa en un sentit ampli.

II

La Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, que ara es deroga, va ordenar un sector fins llavors regulat per una normativa dispersa, de rang inferior i d'orientació preconstitucional en alguns casos, que contemplava una realitat encara incipient, i a la qual el dit marc legal va permetre desenrotllar-se de forma harmònica fins a aconseguir la importància i la transcendència que ara té, i ha sabut atraure l'acceptació generalitzada de la societat espanyola.

Certament, la Llei 23/1992, de 30 de juliol, així com la seua normativa de desplegament, ha suposat un gran avanç per a l'evolució de la seguretat privada a Espanya, i inclús ha constituït un model per a processos normatius anàlegs en altres estats de la Unió Europea. No obstant això, és imprescindible establir una nova normativa legal que done solució als problemes detectats i permeta continuar evolucionant a un sector de la indústria de servicis espanyola que tant ha contribuït a la seguretat.

En efecte, la regulació de l'any 1992 és hui clarament insuficient, la qual cosa es percep en les seues profundes llacunes i carències, pal·liades parcialment en el posterior reglament de desplegament, aprovat pel Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre, i inclús per normes de rang inferior o simples resolucions. Ha sigut moltes vegades este tipus de normes el que ha permés que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, haja pogut mantindre la seua vigència fins al moment actual.

A més, la pertinença del nostre país a la Unió Europea ha obligat que la norma fonamental que regula a Espanya la seguretat privada, la Llei 23/1992, de 30 de juny, haja hagut de ser modificada pels reials decrets lleis 2/1999, de 29 de gener, i 8/2007, de 14 de setembre, així com per la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a ser adaptades a la Llei sobre lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, amb la finalitat d'adaptar-se cada vegada a un entorn més obert i globalitzat, fenomen que l'esmentada llei, lògicament, va considerar de manera molt col·lateral.

Uns altres dos factors determinants de la necessitat de substituir la vigent llei capçalera d'este sector de l'ordenament jurídic són els importantíssims canvis tecnològics, que condicionen la prestació de servicis de seguretat, i la tendència a la integració de les diferents seguretats en un concepte de seguretat integral, qüestió a tindre en compte tant en l'àmbit de les activitats com en el de les funcions i servicis que presta el personal de seguretat privada, aspectes estos que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, no podia contemplar.

Passats vint anys des de la seua promulgació, davant d'un sector madur i completament professionalitzat, amb presència en tots els llocs i nivells de la vida del país i dels seus ciutadans, i davant d'una realitat completament diferent de la de l'any 1992, és

necessari aprovar una nova norma que permeta solucionar els problemes de funcionament detectats al llarg d'estes dos dècades passades.

Este fenomen d'insuficiència de regulació es dona encara més, si és possible, amb les activitats d'investigació privada i els detectius privats, la inserció tangencial dels quals en la Llei 23/1992, de 30 de juliol, va insistir en el problema exposat. En efecte, són molt escasses les prevencions sobre les esmentades activitats i personal no només en seu legal, sinó també reglamentària, per la qual cosa esta llei afronta de manera decidida i completa, en allò que li correspon, la definició del seu contingut, perfils, limitacions i característiques dels qui, convenientment formats i habilitats, la desenrotllen. D'esta manera, la regulació de les activitats i el personal d'investigació privada passen a constituir un dels elements fonamentals de la nova llei i abandona la presència col·lateral que té en la vigent normativa.

III

A diferència de l'anterior regulació, la nova llei representa un tractament total i sistemàtic de la seguretat privada en el seu conjunt, que pretén comprendre tota la realitat del sector existent a Espanya, alhora que el prepara per al futur.

En conseqüència, cal passar des de la concepció de control i sanció que inspiren el preàmbul i l'articulat de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, i que va tindre la seua raó de ser en aquell moment, fins a una norma que permeta aprofitar les enormes potencialitats que presenta la seguretat privada des de la perspectiva de l'interés públic.

És per això que la nova regulació preveu, entre altres objectius, la millora de l'eficàcia en la prestació dels servicis de seguretat privada quant a organització i planificació, formació i motivació del personal de seguretat, l'eliminació de les situacions que donen lloc a l'intrusisme tant de les empreses com del personal, la dotació al personal de seguretat privada del suport jurídic necessari per a l'exercici de les seues funcions legals i els elements de col·laboració entre la seguretat privada i la seguretat pública.

La llei passa de posar l'èmfasi en el principi de la subordinació a desplegar més eficaçment el principi de complementarietat a través d'altres que el desenrotllen, com els de cooperació o de coresponsabilitat, per mitjà d'una tècnica legislativa més flexible que permet una adaptació permanent als canvis que experimente la societat sense que siga necessària una reforma de rang legal per a això.

En la relació especial que manté la seguretat privada amb les forces i cossos de seguretat, autèntics garants del sistema de llibertats i drets que constitucionalment protegixen, cal avançar en fórmules jurídiques que reconeguen el paper auxiliar i especialment col·laborador exercit per la seguretat privada, de manera que, a més d'integrar funcionalment les seues capacitats en el sistema públic de seguretat, els faça participants de la informació que siga necessària per al millor compliment dels seus deures.

S'aborda, així, una reforma en profunditat de la regulació legal fins ara vigent que pivota sobre dos eixos. En primer lloc, sobre la base irrenunciable de la preeminència de la seguretat pública sobre la seguretat privada, es fa una adequació de la normativa que en permeta l'adaptació i done resposta a la necessitat real de seguretat en cada moment, de manera que s'aprofiten totes les seues potencialitats. En segon lloc, els poders d'intervenció i control públic sobre la seguretat privada es focalitzen en els aspectes verdaderament essencials per a la seguretat pública i desregulen els aspectes accessoris que no tenen una relació directa amb el servicis de seguretat, alhora que es modernitza la seua gestió i es potencia la seua col·laboració amb la seguretat pública.

En resum, es pot dir que el conjunt dels canvis proposats en la nova llei, a més de millorar i resoldre problemes tècnics, de gestió i operatius, aprofundix decididament en l'actual model espanyol de seguretat privada (complementària, subordinada, col·laboradora i controlada per la seguretat pública), apostant pel seu paper preventiu en benefici de la seguretat general, i ho fa aprofitant i integrant funcionalment tot el seu potencial informatiu, de recursos humans i de mitjans materials, al servicis de la protecció i seguretat del conjunt de la ciutadania, de manera compatible amb el legítim interès que persequixen les entitats privades de seguretat.

Este mateix enfocament inspira els preceptes que es dediquen a la investigació privada. En este punt, el legislador, com en les restants activitats previstes en la llei, ha de fer compatible eixe enfocament positiu amb una sèrie de prevencions indispensables per a garantir els drets dels ciutadans, especialment els de l'article 18 de la Constitució.

IV

Un dels aspectes on més s'ha posat de manifest el canvi que hi ha hagut des de l'aprovació de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, és en la participació de les comunitats autònomes en la matèria. El que llavors era quelcom residual s'ha transformat en un fenomen de més importància, perquè a les comunitats autònomes amb competència estatutàriament assumida per a la protecció de persones i béns i el manteniment de l'orde públic es van unint altres comunitats autònomes, els nous estatuts d'autonomia de les quals reconeixen la seua competència sobre la seguretat privada, encara que en els dos casos amb subjecció al que l'Estat regule d'acord amb l'article 149.1.29.a de la Constitució.

Així, la nova llei vol reconèixer este canvi de situació i contemplar el fenomen d'una manera global, no tangencial, com fins ara, i reflectir els diferents nivells competencials en funció de les previsions estatutàries.

Per tal que l'actuació de les diferents administracions públiques siga coherent amb el manteniment de l'harmonia del sistema, és fonamental incidir en els principis de coordinació i cooperació interadministrativa.

A fi d'evitar interferències i duplicitats, es preveuen mecanismes de coordinació institucional, s'aclarix el repartiment de competències estatals i autonòmiques, es referma la competència exclusiva de l'Estat en matèria normativa i se situen en l'òrbita executiva les competències de les comunitats autònomes.

V

Es passa d'un tractament normatiu parcial a una llei generalista, reguladora de la totalitat de matèries que configuren el sector de la seguretat privada, dotada de sistematicitat normativa al llarg dels seus set títols, amb un desglossament de matèries que comprenen des del més general fins al més específic.

Així, en el títol preliminar s'ha aprofitat per a donar definició legal a conceptes o termes que fins ara romanien jurídicament imprecisos o indeterminats, com ara el de seguretat privada, o els d'activitats de seguretat, servicis de seguretat, funcions de seguretat, mesures de seguretat, despatxos de detectius privats o altres de significada importància, la qual cosa, sens dubte, ha de tindre una repercussió favorable directa en la millora de la seguretat jurídica.

En esta línia, per primera vegada es fixa l'àmbit material i la finalitat a què servix la seguretat privada, que no pot ser cap altra que contribuir, amb la seua acció professional, a completar la seguretat pública de la qual forma part.

Altres importants novetats que la nova llei incorpora en el seu títol preliminar són les referides a l'actualització de l'àmbit de les activitats de seguretat privada; es regulen les anomenades activitats compatibles, consistents en totes aquelles matèries que rodegen o tenen incidència directa amb el món de la seguretat, i, d'altra banda, es completen i perfilen millor les activitats de seguretat privada, com és el cas de la investigació privada, que s'inclou amb normalitat en el catàleg d'activitats de seguretat.

A més, es reconeix als operadors de seguretat la condició de personal acreditat com a resposta al gran avanç tecnològic i profunda transformació que ha experimentat l'activitat de verificació d'alarmes.

La seguretat de la informació i les comunicacions apareix per primera vegada configurada no com a activitat específica de seguretat privada, sinó com a activitat compatible que podrà ser desenrotllada tant per empreses de seguretat com per les que no ho siguen, i que, per la seua incidència directa en la seguretat de les entitats públiques i privades, portarà implícit el sotmetiment a certes obligacions per part de proveïdors i usuaris.

Igualment, per tal de reduir restriccions a la lliure competència, es liberalitza l'activitat de planificació, consultoria i assessorament en matèria de seguretat privada, que passa a considerar-se com una activitat compatible no reservada a les empreses de seguretat privada, ja que la seua afecció a esta última, i mediatament a la seguretat pública, no és directa.

També s'ha aprofitat per a fer una matisació necessària del principi general d'exclusió de la seguretat privada dels espais públics, la formulació actual de la qual, excessivament rígida, ha dificultat o impedit la necessària autorització de servicis en benefici del ciutadà, que hui és obsoleta.

En el títol I es plasma una de les idees claus que han inspirat la redacció de la llei, com és la coordinació i la col·laboració entre els servicis de seguretat privada i les forces i cossos de seguretat, amb l'únic objectiu de millorar la seguretat pública per mitjà de l'intercanvi d'informació sempre amb totes les garanties legals, i l'aposta decidida per uns òrgans de trobada que han de ser molt més proactius que fins ara.

En el títol II es dóna rang legal a alguns preceptes dedicats a la regulació d'empreses de seguretat i despatxos de detectius, o als seus registres, que s'unifiquen en el nou Registre Nacional de Seguretat Privada.

A més, es regula un sistema flexible que permetrà, quan siga necessari per raó de les instal·lacions vigilades, augmentar els requisits de les empreses, o reduir-los per raó de l'activitat exercida.

D'acord amb l'afavoriment de l'activitat econòmica, la llei substituïx el sistema més oneros de l'autorització administrativa pel de la declaració responsable per als centres de formació de personal de seguretat privada, els despatxos de detectius privats i les empreses d'instal·lació i manteniment.

En el títol III es regulen qüestions anteriorment deixades al reglament, on no tenien una ubicació correcta, com ara les relatives a les funcions de gran part del personal de seguretat, ja que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, tan sols s'ocupava de les funcions dels vigilants de seguretat i dels detectius privats.

La llei modifica el nom dels guardes particulars del camp per a configurar-los, més adequadament, com a guardes rurals.

D'altra banda, es resol el problema del requisit de la nacionalitat espanyola o d'un estat de la Unió Europea o d'un estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu per a poder accedir a les professions de seguretat, que ara s'amplia als nacionals de tercers estats que tinguen subscrit amb Espanya un conveni internacional en el qual es preveja esta possibilitat als nacionals dels dos estats.

Una altra de les novetats que s'incorpora en matèria de personal, llargament demandada pel sector, és la protecció jurídica anàloga a la dels agents de l'autoritat del personal de seguretat privada davant de les agressions o desobediències de què poden ser objecte quan exercisquen, degudament identificats, les activitats de seguretat privada en cooperació i sota el comandament de les forces i cossos de seguretat.

A més d'eliminar l'inadequat i distorsionador període d'inactivitat, que tantes dificultats i problemes ha suposat per a la normal reincorporació al sector del personal de seguretat privada, en la formació del personal, junt amb l'actual sistema d'accés a la professió a través exclusivament del Ministeri de l'Interior, es dóna cabuda a altres possibilitats d'accés per mitjà del sistema que determine el Govern, a proposta del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, en contemplar-se la possibilitat d'una formació professional reglada o de grau universitari per a l'accés a les diferents professions de seguretat privada, o dels corresponents certificats de professionalitat del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

En el títol IV es regulen per primera vegada, en una norma de rang legal i de forma harmònica, les mesures de seguretat, així com l'especificació de la forma de prestació dels principals servicis de seguretat (vigilància i protecció, protecció personal, depòsits i transports de seguretat, i investigació privada), i es doten de concreció altres importants servicis per als quals la Llei 23/1992, de 30 de juliol, i el seu reglament de desplegament, no contenen més que referències aïllades (verificació i resposta davant d'alarmes,

instal·lació i manteniment de sistemes), o no contenen cap regulació, com succeïx amb la videovigilància en l'àmbit de la seguretat privada, en compliment del mandat contingut en la Llei Orgànica 4/1997, de 4 d'agost, d'utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

En este títol és especialment rellevant la regulació dels servicis de videovigilància i d'investigació privada, ja que es tracta de servicis que potencialment poden incidir de forma directa en l'esfera de la intimitat dels ciutadans. En el segon cas, des de l'ànim de compaginar els diversos interessos en joc, s'aborden qüestions tan delicades com la legitimitat de l'encàrrec, el contingut de l'informe d'investigació o el deure de reserva professional.

En el títol V s'arreglen, també per primera vegada en seu legal, les actuacions de control i inspecció sobre les entitats, el personal i les mesures de seguretat, així com l'obligació de col·laboració per part dels afectats. Especialment rellevant és la incorporació d'un precepte que regula les mesures provisionals que poden adoptar els funcionaris policials, quan en el marc d'una inspecció ho consideren absolutament necessari, i queden en tot cas subjectes a ratificació per l'autoritat competent. Igualment, es limita, per raó de la intimitat de les dades, l'accés al contingut dels informes d'investigació privada en les inspeccions policials a la mera constatació de la seua existència, llevat que hi haja investigacions policials o judicials o procediments sancionadors.

En el títol VI es dóna solució a algunes de les principals carències de l'anterior legislació referides al règim sancionador. Així, es preveuen amb la deguda separació les infraccions que poden ser comeses per les entitats, el personal o els usuaris de seguretat privada, incloent-hi, junt amb estos últims, els centres de formació en la matèria.

S'insistix especialment en la regulació de totes aquelles conductes infractores que tinguen per objecte evitar l'intrusisme, ja siga realitzat per empreses de seguretat, per personal no habilitat, per empreses de servicis que exercixen activitats materialment de seguretat privada o pels mateixos usuaris.

Respecte d'això, és important destacar l'esforç que s'ha fet quant a la graduació de les infraccions i als criteris per a determinar la imposició de les corresponents sancions, amb l'objectiu bàsic de garantir la major individualització d'aquelles.

Finalment, en la part final, el text preveu aquelles disposicions necessàries per a garantir una transició correcta des de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, a la nova legislació, sobretot fins que esta siga objecte del corresponent desplegament reglamentari.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 1. *Objecte.*

1. Esta llei té per objecte regular la realització i la prestació per persones privades, físiques o jurídiques, d'activitats i servicis de seguretat privada que, desenrotllats per estos, són contractats, voluntàriament o obligatòriament, per persones físiques o jurídiques, públiques o privades, per a la protecció de persones i béns. Igualment regula les investigacions privades que s'efectuen sobre aquelles o estos. Totes estes activitats tenen la consideració de complementàries i subordinades respecte de la seguretat pública.

2. Així mateix, esta llei, en benefici de la seguretat pública, estableix el marc per a la més eficient coordinació dels servicis de seguretat privada amb els de les forces i cossos de seguretat, dels quals són complementaris.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei s'entén per:

1. Seguretat privada: el conjunt d'activitats, servicis, funcions i mesures de seguretat adoptades, de forma voluntària o obligatòria, per persones físiques o jurídiques, públiques o privades, realitzades o prestats per empreses de seguretat, despatxos de detectius privats i personal de seguretat privada per a fer front a actes deliberats o riscos accidentals, o per a realitzar indagacions sobre persones i béns, amb la finalitat de garantir la seguretat de les persones, protegir el seu patrimoni i vetlar pel normal exercici de les seues activitats.

2. Activitats de seguretat privada: els àmbits d'actuació material en què els prestadors de servicis de seguretat privada duen a terme la seua acció empresarial i professional.

3. Servicis de seguretat privada: les accions dutes a terme pels prestadors de servicis de seguretat privada per a materialitzar les activitats de seguretat privada.

4. Funcions de seguretat privada: les facultats atribuïdes al personal de seguretat privada.

5. Mesures de seguretat privada: les disposicions adoptades per al compliment dels fins de prevenció o protecció pretesos.

6. Prestadors de servicis de seguretat privada: les empreses de seguretat privada, els despatxos de detectius i el personal habilitat per a l'exercici de funcions de seguretat privada.

7. Empresa de seguretat privada: les persones físiques o jurídiques, privades, autoritzades o sotmeses al règim de declaració responsable, per a prestar servicis de seguretat privada.

8. Personal de seguretat privada: les persones físiques que, havent obtingut la corresponent habilitació, facen funcions de seguretat privada.

9. Personal acreditat: professors de centres de formació, enginyers i tècnics que desenrotllen les tasques que els assigna esta llei i operadors de seguretat.

10. Usuari de seguretat privada: les persones físiques o jurídiques que, de forma voluntària o obligatòria, contracten servicis o adopten mesures de seguretat privada.

11. Despatxos de detectius privats: les oficines constituïdes per un o més detectius privats que presten servicis d'investigació privada.

12. Centres de formació d'aspirants o de personal de seguretat privada: establiments sotmesos al règim de declaració responsable per a impartir en els seus locals formació al personal de seguretat privada.

13. Element, producte o servici homologat: aquell que reuneix les especificacions tècniques o criteris que arreplega una norma tècnica a este efecte.

14. Element, producte o servici acreditat, certificat o verificat: aquell que ho ha sigut per una entitat independent, constituïda amb este fi i reconeguda per qualsevol estat membre de la Unió Europea.

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions d'esta llei s'apliquen a les empreses de seguretat privada, al personal de seguretat privada, als despatxos de detectius, als servicis de seguretat privada, a les mesures de seguretat i als contractes firmats en este àmbit.

2. Igualment, en la mesura que siga pertinent en cada cas, s'aplicaran als establiments obligats a disposar de mesures de seguretat, als usuaris dels servicis de seguretat privada, als enginyers i tècnics de les empreses de seguretat, als operadors de seguretat, als professors de centres de formació, a les empreses prestadores de servicis de seguretat informàtica, a les centrals receptores d'alarmes d'ús propi i als centres de formació de personal de seguretat privada.

3. El règim sancionador i les mesures provisionals, així com l'exercici de les facultats d'inspecció, seran també aplicables a aquelles empreses i personal que

presten servicis o exercisquen funcions de seguretat privada sense estar autoritzades o haver presentat declaració responsable, o sense estar habilitats o acreditats per a l'exercici legal d'estos.

Article 4. *Fins.*

La seguretat privada té com a fins:

- a) Satisfereix les necessitats legítimes de seguretat o d'informació dels usuaris de seguretat privada, vetllant per la indemnitat o privacitat de les persones o béns la seguretat o investigació dels quals se li encomane davant de possibles vulneracions de drets, amenaces deliberades i riscos accidentals o derivats de la naturalesa.
- b) Contribuir a garantir la seguretat pública, a previndre infraccions i a aportar informació als procediments relacionats amb les seues actuacions i investigacions.
- c) Complementar el monopoli de la seguretat que correspon a l'Estat integrant funcionalment els seus mitjans i capacitats com un recurs extern de la seguretat pública.

Article 5. *Activitats de seguretat privada.*

1. Constituïxen activitats de seguretat privada les següents:

- a) La vigilància i protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, tant públics com privats, així com de les persones que s'hi puguen trobar.
- b) L'acompanyament, defensa i protecció de persones físiques determinades, incloses les que tinguen la condició legal d'autoritat.
- c) El depòsit, custòdia, recompte i classificació de monedes i bitllets, títols valor, joies, metalls preciosos, antiguitats, obres d'art o altres objectes que, pel seu valor econòmic, històric o cultural, i expectatives que generen, puguen requerir vigilància i protecció especial.
- d) El depòsit i la custòdia d'explosius, armes, cartutxeria metàl·lica, substàncies, matèries, mercaderies i qualssevol objectes que per la seua perillositat necessiten vigilància i protecció especial.
- e) El transport i la distribució dels objectes a què es referixen els dos paràgrafs anteriors.
- f) La instal·lació i el manteniment d'aparells, equips, dispositius i sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància.
- g) L'explotació de centrals per a la connexió, recepció, verificació i, si és el cas, resposta i transmissió dels senyals d'alarma, així com la monitorització de qualssevol senyals de dispositius auxiliars per a la seguretat de persones, de béns mobles o immobles o de compliment de mesures imposades, i la comunicació a les forces i cossos de seguretat competents en estos casos.
- h) La investigació privada en relació a persones, fets o delictes només perseguibles a instància de part.

2. Els servicis sobre les activitats relacionades en els paràgrafs a) a g) de l'apartat anterior únicament podran ser prestats per empreses de seguretat privada, sense perjudici de les competències de les forces i cossos de seguretat. Els despatxos de detectius podran prestar, amb caràcter exclusiu i excloent, servicis sobre l'activitat a què es referix el paràgraf h) de l'apartat anterior.

3. Les entitats públiques o privades podran constituir, amb l'autorització prèvia del Ministeri de l'Interior o de l'òrgan autonòmic competent, centrals receptores d'alarmes d'ús propi per a la connexió, recepció, verificació i, si és el cas, resposta i transmissió dels senyals d'alarma que reben dels sistemes de seguretat instal·lats en béns immobles o mobles de la seua titularitat, però no podran donar, a través d'estes, cap tipus de servici de seguretat a tercers.

Article 6. *Activitats compatibles.*

1. Queden fora de l'àmbit d'aplicació d'esta llei, sense perjudi de la normativa específica que puga ser d'aplicació, especialment pel que fa a l'homologació de productes, les activitats següents:

a) La fabricació, comercialització, venda, entrega, instal·lació o manteniment d'elements o productes de seguretat i de manera de seguretat.

b) La fabricació, comercialització, venda o entrega d'equips tècnics de seguretat electrònica, així com la instal·lació o el manteniment dels dits equips sempre que no estiguen connectats a centrals d'alarma o centres de control o de videovigilància.

c) La connexió a centrals receptores d'alarmes de sistemes de prevenció o protecció contra incendis o d'alarmes de tipus tècnic o assistencial, o de sistemes o servicis de control o manteniment.

d) La planificació, consultoria i assessorament en matèria d'activitats de seguretat privada, que consistirà en l'elaboració d'estudis i informes de seguretat, anàlisi de riscos i plans de seguretat referits a la protecció davant de tot tipus de riscos, així com en auditories sobre la prestació dels servicis de seguretat.

Estes activitats podran ser dutes a terme per les empreses de seguretat privada.

2. Queden també fora de l'àmbit d'aplicació d'esta llei, llevat que impliquen l'assumpció o realització de servicis o funcions de seguretat privada, i es regiran per les normes sectorials que se'ls apliquen en cada cas, els servicis i funcions següents:

a) Els d'informació o de control en els accessos a instal·lacions, que comprenen l'atenció i custòdia de les claus, l'obertura i tancament de portes, l'ajuda en l'accés de persones o vehicles, el compliment de la normativa interna dels locals on presten el dit servici, així com l'execució de tasques auxiliars o subordinades d'ajuda o socors, totes realitzades en les portes o en l'interior d'immobles, locals públics, aparcaments, garatges, autopistes, incloent-hi les seues zones de peatges, àrees de servici, manteniment i descans, per a porters, conserges i la resta de personal auxiliar anàleg.

b) Les tasques de recepció, comprovació de visitants i orientació d'estos, així com les de comprovació d'entrades, documents o carnets, en qualsevol classe d'edificis o immobles, i de compliment de la normativa interna dels locals on presten el dit servici.

c) El control de trànsit en zones reservades o de circulació restringida en l'interior d'instal·lacions en compliment de la normativa interna d'estos.

d) Les de comprovació i control de l'estat i funcionament de calderes, béns i instal·lacions en general, en qualsevol classe d'immobles, per a garantir la seua conservació i funcionament.

Estos servicis i funcions podran ser prestats o duts a terme per empreses i personal de seguretat privada, sempre amb caràcter complementari o accessori de les funcions de seguretat privada que es realitzen i sense que en cap cas constituïsquen l'objecte principal del servici que es preste.

3. El personal no habilitat que preste els servicis o funcions compresos en l'apartat anterior, en cap cas podrà exercir cap funció de les reservades al personal de seguretat privada, ni portar ni usar armes ni mitjans de defensa, ni utilitzar distintius, uniformes o mitjans que es puguen confondre amb els previstos per al dit personal.

4. Els prestadors de servicis de seguretat privada que venguen, entreguen, instal·len o mantinguen equips tècnics de seguretat, no connectats a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància, queden fora de l'àmbit d'aplicació de la legislació de seguretat privada.

5. Les empreses de seguretat privada que es dediquen a la instal·lació o manteniment d'aparells, dispositius i sistemes de seguretat que no incloguen la connexió a centrals receptores d'alarmes o a centres de control o de videovigilància només estan sotmeses a la normativa de seguretat privada en allò que fa referència a les activitats i servicis de seguretat privada per a les quals estan autoritzades.

6. A les empreses, siguen o no de seguretat privada, que es dediquen a les activitats de seguretat informàtica, entesa com el conjunt de mesures encaminades a protegir els sistemes d'informació a fi de garantir la confidencialitat, disponibilitat i integritat d'esta o del servei que aquells presten, per la seua incidència directa en la seguretat de les entitats públiques i privades, se'ls podran imposar reglamentàriament requisits específics per a garantir la qualitat dels servicis que presten.

Article 7. *Activitats excloses.*

1. No estan subjectes a esta llei les actuacions d'autoprotecció, enteses com el conjunt de cauteles o diligències que es puguen adoptar o que executen per si i per a ells mateixos de forma directa els interessats, estrictament dirigides a la protecció del seu entorn personal o patrimonial, i la pràctica o aplicació de les quals no comporte cap contraprestació ni supose cap tipus de servei de seguretat privada prestat a tercers.

Quan els interessats tinguen el caràcter d'empreses o entitats de qualsevol tipus, en cap cas utilitzaran els seus empleats per al desenrotllament de les funcions previstes en la present llei, reservades a les empreses i el personal de seguretat privada.

2. Queda fora de l'àmbit d'aplicació d'esta llei l'obtenció per un mateix d'informació o dades, així com la contractació de servicis de recepció, recopilació, anàlisi, comunicació o subministrament d'informació lliure que es troba en fonts o registres d'accés públic.

Article 8. *Principis rectors.*

1. Els servicis i funcions de seguretat privada es prestaran amb respecte a la Constitució, al que disposa esta llei, especialment pel que fa als principis d'actuació establits en l'article 30, i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. Els prestadors de servicis de seguretat privada col·laboraran, en tot moment i lloc, amb les forces i cossos de seguretat, amb subjecció al que estes puguen disposar en relació amb l'execució material de les seues activitats.

3. De conformitat amb el que disposa la legislació de forces i cossos de seguretat, les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada tindran especial obligació d'auxiliar i col·laborar en tot moment amb aquelles en l'exercici de les seues funcions, de prestar-los la seua col·laboració i de seguir les seues instruccions en relació amb els servicis que presten que afecten la seguretat pública o l'àmbit de les seues competències.

4. Les empreses, els despatxos i el personal de seguretat privada:

a) No podran intervindre ni interferir mentres exercisquen els servicis i funcions que els són propis en la celebració de reunions o manifestacions, ni en el desenrotllament de conflictes polítics o laborals.

b) No podran exercir cap tipus de control sobre opinions polítiques, sindicals o religioses, o sobre l'expressió d'estes opinions, ni procedir al tractament, automatitzat o no, de dades relacionades amb la ideologia, afiliació sindical, religió o creences.

c) Tindran prohibit comunicar a tercers, excepte a les autoritats judicials i policials per a l'exercici de les seues respectives funcions, qualsevol informació que coneguen en el desenrotllament dels seus servicis i funcions sobre els seus clients o persones relacionades amb estos, així com sobre els béns i efectes de la seguretat o investigació dels quals estiguen encarregats.

5. El ministre de l'Interior, o si és el cas, el titular de l'òrgan autonòmic competent, prohibirà la utilització en els servicis de seguretat privada de determinats mitjans materials o tècnics quan puguen causar danys o perjuís a tercers o posar en perill la seguretat ciutadana.

6. Quan el personal de seguretat privada exercisca les seues funcions en entitats públiques o privades en les quals es presten servicis que siguen o els declare essencials l'autoritat pública competent, o en aquells en què el servei de seguretat s'haja imposat

obligatòriament, s'hauran d'atindre, en l'exercici del dret de vaga, al que, sobre les mencionades entitats, dispose la legislació vigent.

Article 9. *Contractació i comunicació de servicis.*

1. No es podrà prestar cap tipus de servici de seguretat privada que no haja sigut prèviament contractat i, si és el cas, autoritzat.

2. D'acord amb el que reglamentàriament es determine, els contractes de prestació dels diferents servicis de seguretat privada s'hauran de formalitzar, en tot cas, per escrit i caldrà comunicar la seua firma al Ministeri de l'Interior o, si és el cas, a l'òrgan autonòmic competent amb antelació a la iniciació d'estos.

3. La comunicació de contractes de servicis d'investigació privada contindrà exclusivament les dades necessàries per a identificar les parts contractants, excloent-te les de caràcter personal.

Article 10. *Prohibicions.*

1. Amb caràcter general, i a més d'altres prohibicions contingudes en esta llei, s'establixen les següents:

a) La prestació o publicitat de servicis de seguretat privada per part de persones, físiques o jurídiques, sense la corresponent autorització o sense haver presentat declaració responsable.

b) L'exercici de funcions de seguretat privada per part de persones físiques sense la corresponent habilitació o acreditació professional.

c) La prestació de servicis de seguretat privada incomplint els requisits o les condicions legals de prestació d'estos.

d) L'ocupació o utilització, en servicis de seguretat privada, de mitjans o mesures de seguretat no homologades quan siga preceptiu, o de mesures o mitjans personals, materials o tècnics de forma tal que atempten contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions, o quan incomplisquen les condicions o requisits establits en esta llei i en la seua normativa de desplegament.

2. Els despatxos de detectius i els detectius privats no podran subscriure contractes que tinguen per objecte la investigació de delictes perseguibles d'ofici ni, en general, investigar delictes d'esta naturalesa, i hauran de denunciar immediatament davant de l'autoritat competent qualsevol fet d'esta naturalesa que arribe al seu coneixement, i posaran a la seua disposició tota la informació i els instruments que puguen haver obtingut fins a eixe moment, relacionat amb els esmentats delictes.

3. Les empreses de seguretat no podran realitzar els servicis d'investigació privada propis dels despatxos de detectius privats, i estos no podran prestar servicis propis de les empreses de seguretat privada.

Article 11. *Registre Nacional de Seguretat Privada i registres autonòmics.*

1. Seran objecte d'inscripció d'ofici en el Registre Nacional de Seguretat Privada del Ministeri de l'Interior, una vegada concedides les pertinents autoritzacions o, si és el cas, presentades les declaracions responsables, o obtingudes les preceptives habilitacions o acreditacions, el personal de seguretat privada, les empreses de seguretat privada i els despatxos de detectius privats, així com delegacions i sucursals, els centres de formació del personal de seguretat privada i les centrals receptores d'alarma d'ús propi, quan no siguen objecte d'inscripció en els registres de les comunitats autònomes.

Igualment, s'inscriuran en el Registre Nacional de Seguretat Privada les sancions imposades en matèria de seguretat privada, les comunicacions dels contractes i les seues modificacions i les dades que siguen necessàries per a les actuacions de control i gestió de la seguretat privada, quan estes sancions, comunicacions i dades es referisquen a

servicis de seguretat privada que es presten en un àmbit territorial diferent del d'una comunitat autònoma amb competència en matèria de seguretat privada.

2. En els registres de les comunitats autònomes, una vegada concedides les autoritzacions pertinents o, si és el cas, presentades les declaracions responsables, o obtingudes les habilitacions preceptives, s'inscriuran d'ofici les empreses de seguretat privada i els despatxos de detectius privats, així com delegacions i sucursals, els centres de formació del personal de seguretat privada i les centrals receptores d'alarma d'ús propi, que tinguen el seu domicili a la comunitat autònoma i l'àmbit d'actuació dels quals estiga limitat al seu territori.

Igualment, s'inscriuran en els dits registres les sancions imposades en matèria de seguretat privada, les comunicacions dels contractes i les seues modificacions i totes les dades que siguen necessàries per a les actuacions de control i gestió de la seguretat privada, quan estes sancions, comunicacions i dades es referisquen a servicis de seguretat privada que es presten en l'àmbit territorial propi d'una comunitat autònoma amb competència en matèria de seguretat privada.

3. En el referit Registre Nacional, a més de la informació corresponent a les empreses de seguretat privada que s'hi inscriguen, s'incorporarà la relativa a les empreses de seguretat privada inscrites en els registres de les comunitats autònomes amb competència en la matèria.

A estos efectes, els òrgans competents de les mencionades comunitats autònomes hauran de comunicar al Registre Nacional de Seguretat Privada les dades de les inscripcions i les anotacions que efectuen sobre les empreses de seguretat privada que inscriguen, així com les seues modificacions i cancel·lacions.

4. En els mencionats registres, nacional i autonòmics, s'anotaran també les dades de les empreses que realitzen activitats de seguretat informàtica, d'acord amb el que reglamentàriament es determine.

5. Les autoritats responsables del Registre Nacional i dels registres autonòmics establiran els mecanismes de col·laboració i reciprocitat necessaris per a permetre la seua interconnexió i interoperabilitat, la determinació coordinada dels sistemes de numeració de les empreses de seguretat privada i l'accés a la informació registral que estos contenen, per a l'exercici de les seues competències respectives.

6. Els dits registres seran públics exclusivament pel que fa als assentaments referents a la denominació o raó social, domicili, número d'identificació fiscal i activitats en relació amb les quals estiguen autoritzades o hagen presentat la declaració responsable les empreses de seguretat privada, despatxos de detectius, centres de formació del personal de seguretat privada i centrals d'alarmes d'ús propi.

7. Reglamentàriament es regularà l'organització i el funcionament del Registre Nacional de Seguretat Privada.

CAPÍTOL II

Competències de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes

Article 12. Competències de l'Administració General de l'Estat.

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri de l'Interior i, si és el cas, de les delegacions i subdelegacions del Govern, l'exercici de les facultats següents:

a) L'autorització o recepció de la declaració responsable, inspecció i sanció de les empreses de seguretat privada i de les seues delegacions la competència de les quals no haja sigut assumida per les comunitats autònomes.

b) La recepció de la declaració responsable per a l'obertura dels despatxos de detectius privats i de les seues sucursals, així com la seua inspecció i sanció, quan l'exercici d'estes facultats no siga competència de les comunitats autònomes.

c) L'habilitació i inhabilitació del personal de seguretat privada, i la determinació de l'armament, documentació, uniforme, distintius i mitjans de defensa del dit personal, així com l'acreditació, en tot cas, dels enginyers i tècnics de les empreses de seguretat i dels operadors de seguretat.

d) L'aprovació, modificació i cancel·lació dels programes i cursos específics de formació del personal de seguretat privada que no siguin de la competència dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport o d'Ocupació i Seguretat Social.

e) La recepció de la declaració responsable, inspecció i sanció dels centres de formació del personal de seguretat privada la competència dels quals no haja sigut assumida per les comunitats autònomes, així com l'acreditació, en tot cas, del seu professorat.

f) L'autorització, inspecció i sanció dels serveis de protecció personal, quan no siga competència de les comunitats autònomes, i d'aquelles activitats i serveis transfronterers de seguretat que puguen ser prestats per les empreses i el personal de seguretat privada.

g) L'autorització dels serveis de seguretat privada i de centrals d'alarma d'ús propi que es presten en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma amb competència en matèria de seguretat privada, així com la inspecció i sanció d'estos serveis en la part que es realitze fora del territori de les mencionades comunitats autònomes.

h) La determinació reglamentària de les característiques tècniques i d'homologació que siguen exigibles als productes, sistemes, dispositius, equips, mesures i serveis de seguretat privada.

i) La determinació reglamentària dels establiments obligats a disposar de mesures de seguretat privada, així com la fixació del tipus i abast de les mesures obligatòries que ha de complir cada tipus d'establiment.

j) L'autorització, inspecció i sanció dels establiments i instal·lacions industrials, comercials i de serveis que estiguen obligats a adoptar mesures de seguretat, quan l'exercici d'eixes facultats no siga competència de les comunitats autònomes.

k) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privades amb els de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

2. En l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat i de conformitat amb el que disposa la legislació de forces i cossos de seguretat:

a) Correspon a la Direcció General de la Policia el control de les empreses, entitats i serveis privats de seguretat, vigilància i investigació, del seu personal, mitjans i actuacions.

b) Correspon a la Direcció General de la Guàrdia Civil l'exercici de les seues competències en matèria d'armes sobre les empreses i el personal de seguretat privada, així com el control dels guardes rurals i les seues especialitats. Sense afectar les competències que corresponen a la Direcció General de la Policia, podrà participar en el control de les actuacions operatives del personal de seguretat privada que preste serveis en el seu àmbit de competències.

Article 13. *Competències de les comunitats autònomes.*

1. Les comunitats autònomes que, d'acord amb els seus estatuts d'autonomia, tinguen competència per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'orde públic executaran la legislació de l'Estat sobre les matèries següents:

a) L'autorització de les empreses de seguretat privada i de les seues delegacions, així com la recepció de la declaració responsable per a l'obertura dels despatxos de detectius privats i de les seues sucursals, quan, en els dos casos, tinguen el seu domicili a la comunitat autònoma i el seu àmbit d'actuació estiga limitat al seu territori.

b) L'autorització de les activitats i serveis de seguretat privada que es realitzen en la comunitat autònoma quan requerisquen esta o un control previ.

c) La inspecció i sanció de les activitats i servicis de seguretat privada que es realitzen en la comunitat autònoma, així com d'aquells que els presten o utilitzen i la inspecció i sanció dels despatxos de detectius privats i de les seues sucursals que duguen a terme la seua activitat a la comunitat autònoma.

d) La recepció de la declaració responsable, inspecció i sanció dels centres de formació del personal de seguretat privada que tinguen la seu a la comunitat autònoma.

e) La coordinació dels servicis de seguretat i investigació privades prestats a la comunitat autònoma amb els de la policia autonòmica i les policies locals.

f) L'autorització, inspecció i sanció dels establiments i instal·lacions industrials, comercials i de servicis situats a la comunitat autònoma que estiguen obligats a adoptar mesures de seguretat.

2. Les comunitats autònomes que, en virtut dels seus estatuts d'autonomia, hagen assumit competència executiva en matèria de seguretat privada quan ho establisca la legislació de l'Estat, l'exerciran si disposen de cos de policia pròpia o establixen fórmules de col·laboració amb el Cos Nacional de Policia previstes en la legislació de forces i cossos de seguretat, sobre les matèries següents:

a) L'autorització, inspecció i sanció de les empreses de seguretat privada que tinguen el seu domicili en la comunitat autònoma i l'àmbit d'actuació de les quals estiga limitat al seu territori.

b) La denúncia, i posada en coneixement de les autoritats competents, de les infraccions comeses per les empreses de seguretat que no es troben incloses en el paràgraf anterior.

TÍTOL I

Coordinació

Article 14. *Col·laboració professional.*

1. L'especial obligació de col·laboració de les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada amb les forces i cossos de seguretat es desenrotllarà amb subjecció al principi de legalitat i es basarà exclusivament en la necessitat d'assegurar el bon fi de les actuacions tendents a preservar la seguretat pública, i es garantirà la deguda reserva i confidencialitat quan siga necessari.

2. Les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada hauran de comunicar a les forces i cossos de seguretat competents, tan prompte com siga possible, qualssevol circumstàncies o informacions rellevants per a la prevenció, el manteniment o el restabliment de la seguretat ciutadana, així com qualsevol fet delictiu del qual tinguen coneixement en l'exercici de la seua activitat o funcions, i posar a la seua disposició els presumptes delinqüents, així com els instruments, efectes i proves relacionades amb estos.

3. Les forces i cossos de seguretat podran facilitar al personal de seguretat privada, en l'exercici de les seues funcions, informacions que faciliten la seua avaluació de riscos i consegüent implementació de mesures de protecció. Si estes informacions contenen dades de caràcter personal, només es podran facilitar en cas de perill real per a la seguretat pública o per a evitar la comissió d'infraccions penals.

Article 15. *Accés a la informació per les forces i cossos de seguretat.*

1. S'autoritzen les cessions de dades que es consideren necessàries per a contribuir a la salvaguarda de la seguretat ciutadana, així com l'accés per part de les forces i cossos de seguretat als sistemes instal·lats per les empreses de seguretat privada que permeten la comprovació de les informacions en temps real quan siga necessari per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

2. El tractament de dades de caràcter personal, així com els fitxers, automatitzats o no, creats per al compliment d'esta llei se sotmetran al que disposa la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

3. La comunicació de bona fe d'informació a les forces i cossos de seguretat per les entitats i el personal de seguretat privada no constituirà vulneració de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa, quan siga necessari per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

Article 16. *Coordinació i participació.*

1. El Ministeri de l'Interior o, si és el cas, l'òrgan autonòmic competent adoptarà les mesures organitzatives que siguen adequades per a assegurar la coordinació dels servicis de seguretat privada amb els de les forces i cossos de seguretat.

2. En l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, es constituïran comissions mixtes de seguretat privada, nacionals, autonòmiques o provincials, amb el caràcter d'òrgans consultius i de col·laboració entre les administracions públiques i els representants del sector. La seua composició i funcions es determinaran reglamentàriament.

3. A les comunitats autònomes que tinguen assumides les competències en matèria de seguretat privada, de conformitat amb el que estableix l'article 13, també podran existir òrgans consultius en matèria de seguretat privada, amb la composició i funcionament que en cada cas es determine.

TÍTOL II

Empreses de seguretat privada i despatxos de detectius privats

CAPÍTOL I

Empreses de seguretat privada

Article 17. *Exercici d'activitats.*

1. Les empreses de seguretat privada únicament podran prestar servicis sobre les activitats previstes en l'article 5.1, excepte la prevista en el paràgraf h) del mateix article.

2. A més d'estes activitats, les empreses de seguretat privada podran realitzar les activitats compatibles a què es referix l'article 6 i dedicar-se a la formació, actualització i especialització del personal de seguretat privada, que pertanga o no a les seues plantilles, i en este cas hauran de crear centres de formació, de conformitat amb el que preveu l'article 29.4 i al que reglamentàriament es determine.

3. Les empreses de seguretat privada podran revestir forma societària o d'empresari individual, i hauran de complir, en els dos casos, la totalitat de condicions i requisits previstos en este capítol per a les empreses de seguretat privada.

Article 18. *Autorització administrativa.*

1. Per a la prestació de servicis de seguretat privada, les empreses de seguretat privada hauran d'obindre autorització administrativa i seran inscrites d'ofici en el registre corresponent, d'acord amb el procediment que es determine reglamentàriament.

2. L'autorització administrativa se suplirà amb una declaració responsable quan pretenguen dedicar-se exclusivament a l'activitat de seguretat privada prevista en l'article 5.1.f).

3. La validesa de l'autorització o de la declaració responsable serà indefinida.

Article 19. *Requisits generals.*

1. Per a l'autorització o, si és el cas, presentació de declaració responsable, la posterior inscripció en el Registre Nacional de Seguretat Privada o en el corresponent registre autonòmic i el desenrotllament de servicis de seguretat privada, les empreses de seguretat privada hauran de reunir els requisits generals següents:

a) Estar legalment constituïdes i inscrites en el registre mercantil o en el registre públic corresponent i tindre per objecte exclusiu totes o alguna de les activitats a què es referix l'article 5.1, excepte la del paràgraf h). No obstant això, en l'esmentat objecte podran incloure les activitats que siguen imprescindibles per al compliment de les activitats de seguretat autoritzades, així com les compatibles previstes en l'article 6.

b) Tindre la nacionalitat d'un estat membre de la Unió Europea o d'un estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

c) Comptar amb els mitjans humans, de formació, financers, materials i tècnics adequats que, d'acord amb el principi de proporcionalitat, es determinen reglamentàriament, en funció de la naturalesa de les activitats per a les quals sol·liciten l'autorització o es presente la declaració responsable, i de les característiques dels servicis que es presten en relació amb estes activitats. En particular, quan es presten servicis per als quals calga l'ús d'armes, caldrà adoptar les mesures que en garantisquen l'adequada custòdia, utilització i funcionament. Igualment, els enginyers i tècnics de les empreses de seguretat privada i els operadors de seguretat, hauran de disposar de la corresponent acreditació expedida pel Ministeri de l'Interior, que es limitarà a comprovar l'honorabilitat del sol·licitant i la carència d'antecedents penals, en els termes que reglamentàriament s'establisca.

d) Disposar de les mesures de seguretat que reglamentàriament es determinen.

e) Subscriure un contracte d'assegurança de responsabilitat civil o constituir altres garanties financeres en la quantia i amb les condicions que es determinen reglamentàriament.

f) Constituir l'aval o l'assegurança de caució que es determine reglamentàriament a disposició de les autoritats espanyoles, per a atendre exclusivament les responsabilitats administratives per infraccions a la normativa de seguretat privada que es deriven del funcionament de l'empresa.

g) No haver sigut condemnades per mitjà de sentència ferma per delictes d'insolvència punible contra la Hisenda Pública, contra la Seguretat Social, contra els drets dels treballadors, per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals, llevat que hagen cancel·lat els seus antecedents penals. En el cas de les persones jurídiques, este requisit serà aplicable als administradors de fet o de dret i representants, que, vigent el seu càrrec o representació, no podran estar incursos en la situació mencionada per actuacions realitzades en nom o a benefici de les dites persones jurídiques.

h) No haver sigut condemnades per mitjà de sentència ferma per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o altres drets fonamentals en els cinc anys anteriors a la sol·licitud. En el cas de les persones jurídiques, este requisit serà aplicable als administradors de fet o de dret i representants, que, vigent el seu càrrec o representació, no podran estar incursos en la situació mencionada per actuacions realitzades en nom o a benefici de les dites persones jurídiques.

2. A més del compliment dels requisits generals, a les empreses de seguretat privada que tinguen per objecte alguna de les activitats previstes en l'article 5.1.b), c), d), e) i g), se'ls podrà exigir reglamentàriament el compliment de requisits i garanties addicionals adequats a la singularitat dels servicis relacionats amb les esmentades activitats.

3. Igualment, en relació amb les activitats previstes en l'article 5.1.a), f) i g), es podran ampliar els requisits referents a mitjans personals i materials, conforme es dispose

reglamentàriament, per a poder prestar servicis de seguretat privada en infraestructures crítiques o en servicis essencials, així com en els servicis descrits en l'article 40.1 i en article 41.2 i 3.

4. Per a la contractació de servicis de seguretat privada en els sectors estratègics definits en la legislació de protecció d'infraestructures crítiques, les empreses de seguretat privada hauran de comptar, amb caràcter previ a la seua prestació, amb una certificació emesa per una entitat de certificació acreditada que garantisca, com a mínim, el compliment de la normativa administrativa, laboral, de Seguretat Social i tributària que els siga aplicable.

5. Als efectes previstos en l'apartat 1.e) i f) d'este article, es tindran en compte els requisits ja exigits en l'estat membre de la Unió Europea o part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu d'origen pel que fa a la subscripció del contracte d'assegurança de responsabilitat civil o altres garanties financeres, així com a la constitució d'avalis o assegurances de caució.

6. Les empreses de seguretat privada no espanyoles, autoritzades per a la prestació de servicis de seguretat privada d'acord amb la normativa de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea o dels estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, s'hauran d'inscriure obligatòriament en el Registre Nacional de Seguretat Privada del Ministeri de l'Interior o, quan tinguen el seu domicili en una comunitat autònoma amb competències en matèria de seguretat privada i el seu àmbit d'actuació limitat al dit territori, en el registre autonòmic corresponent, i a este efecte hauran d'acreditar la seua condició d'empreses de seguretat privada i el compliment dels requisits establits en esta llei, de la forma que es determine reglamentàriament.

7. Sense perjudi del que disposen els apartats anteriors, a les empreses de seguretat privada que tinguen per objecte exclusiu la instal·lació o manteniment d'aparells, dispositius i sistemes de seguretat que incloguen la prestació de servicis de connexió amb centrals receptores d'alarma se les podrà eximir del compliment d'algun dels requisits inclosos en este article, excepte els previstos en els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1, quan es determine reglamentàriament.

8. L'incompliment sobvingut dels requisits establits en este article donarà lloc a l'extinció de l'autorització o al tancament de l'empresa, en el cas de presentació de declaració responsable, i, en els dos casos, a la cancel·lació d'ofici de la inscripció de l'empresa de seguretat en el registre corresponent.

Article 20. *Inscripció registral.*

1. Tota empresa de seguretat privada autoritzada o que, si és el cas, haja presentat la corresponent declaració responsable serà inscrita d'ofici en el Registre Nacional de Seguretat Privada o en el corresponent registre autonòmic.

2. No es podrà inscriure en el Registre Nacional de Seguretat Privada o en el corresponent registre autonòmic cap empresa la denominació de la qual coincidisca, o puga induir a error o confusió, amb la d'una altra ja inscrita o amb la d'òrgans o dependències de les administracions públiques, o quan coincidisca o puga induir a confusió amb una marca anterior registrada per a activitats idèntiques o semblants, llevat que ho sol·licite el titular d'esta o es faça amb el seu consentiment.

Article 21. *Obligacions generals.*

1. Les empreses de seguretat privada hauran de complir les obligacions generals següents:

a) Realitzar les activitats de seguretat privada en els termes d'esta llei i en les condicions establides en l'autorització que els haja sigut concedida o en la declaració responsable que hagen presentat.

b) Comptar amb la infraestructura i logística d'acord amb les exigències que establisquen esta llei i el seu desplegament reglamentari.

c) Comunicar al registre nacional o autonòmic corresponent qualsevol canvi que es produïska relacionat amb la seua forma jurídica, denominació, número d'identificació fiscal, domicili, delegacions, àmbit territorial d'actuació, representants legals, estatuts, titularitat de les accions i participacions socials, i qualsevol variació que sobrevinga en la composició dels òrgans d'administració, gestió, representació i direcció de les empreses.

Les empreses de seguretat han de comunicar al registre nacional o autonòmic del lloc on presten servicis les altes i baixes del personal de seguretat privada de què disposen i les incidències concretes relacionades amb els servicis que presten.

d) Garantir la formació i actualització professional del personal de seguretat privada del qual disposen i del personal de l'empresa que requerisca formació en matèria de seguretat privada. El manteniment de l'aptitud en l'ús de les armes de foc es farà amb la participació d'instructors de tir habilitats.

e) Presentar cada any al Ministeri de l'Interior o a l'òrgan autonòmic competent un informe sobre les seues activitats i el resum dels comptes anuals, degudament auditats quan siga preceptiu, amb la informació i dades que reglamentàriament es determinen. En cap cas esta memòria contindrà dades de caràcter personal. El Ministeri de l'Interior i els òrgans autonòmics competents donaran compte anualment del funcionament del sector a les Corts Generals i als parlaments autonòmics corresponents, respectivament.

2. Així mateix, les empreses de seguretat privada estaran obligades a prestar auxili especial i col·laboració a les forces i cossos de seguretat, i hauran de facilitar-los la informació que els requerisquen en relació amb les competències atribuïdes a estes.

Article 22. *Representants legals.*

1. Als efectes d'esta llei, s'entendrà per representant legal de les empreses de seguretat privada tot aquell que assumisca o faça les tasques de direcció, administració, gestió i representació, o qualsevol d'estes tasques, en nom d'aquelles.

2. Els representants de les empreses de seguretat privada, que s'inscriuran en el Registre Nacional de Seguretat Privada o en el corresponent registre autonòmic, hauran de:

a) Ser persones físiques residents en el territori d'algun dels estats membres de la Unió Europea o d'un estat que prenga part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

b) No tindre antecedents penals per delictes dolosos.

c) No haver sigut sancionats en els dos o quatre anys anteriors per infracció greu o molt greu, respectivament, en matèria de seguretat privada.

d) No haver sigut separats del servici en les Forces Armades o en les forces i cossos de seguretat, ni haver exercit funcions de control de les entitats o servicis de seguretat, vigilància o investigació privades, ni del seu personal o mitjans, com a membres de les forces i cossos de seguretat, en els dos anys anteriors.

e) No haver sigut administrador de fet o de dret o apoderat general, en els deu anys anteriors, en una empresa que haja sigut declarada en concurs qualificat com a culpable, o condemnada per mitjà de sentència ferma per delictes d'insolvència punible, contra la hisenda pública, contra la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors, per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o altres drets fonamentals.

3. Els representants legals de les empreses de seguretat privada seran responsables del compliment de les obligacions generals imposades a estes per l'article anterior.

Article 23. *Consideració de sector específic.*

1. Les empreses de seguretat privada tenen la consideració de sector econòmic amb regulació específica en matèria de dret d'establiment.

2. Quan el Consell de Ministres, d'acord amb el que disposa la normativa sobre inversions estrangeres, suspenga el règim de liberalització dels moviments de capital,

l'autorització prèvia d'inversions de capital estranger en empreses de seguretat privada exigirà, en tot cas, informe previ del Ministeri de l'Interior.

3. Les empreses de seguretat privada en les quals s'hagen fet inversions de capital estranger estaran obligades a comunicar al Ministeri de l'Interior qualsevol canvi que es produisca en estes, en relació amb el que estableix l'article 21.1.c).

4. Les limitacions establides en els dos apartats precedents no s'apliquen a les persones físiques nacionals dels estats membres de la Unió Europea ni a les empreses constituïdes de conformitat amb la legislació d'un estat membre i que tinguen la seua social, l'administració central o el centre d'activitat principal dins de la Unió Europea.

CAPÍTOL II

Despatxos de detectius privats

Article 24. *Obertura de despatxos de detectius privats.*

1. D'acord amb el que es dispose reglamentàriament, podran obrir despatxos de detectius privats i, si és el cas, sucursals, les persones físiques habilitades com a tals i les persones jurídiques constituïdes exclusivament per detectius privats habilitats, que únicament podran exercir l'activitat mencionada en l'article 5.1.h).

2. Els despatxos de detectius privats s'inscriuran d'ofici en el Registre Nacional de Seguretat Privada o, si és el cas, en el registre de la comunitat autònoma competent, prèvia presentació de declaració responsable de la forma que reglamentàriament es determine, per a la qual cosa hauran de reunir els requisits generals següents:

a) Tindre per objecte de la seua activitat professional la realització dels servicis d'investigació privada a què es referix l'article 48.1 i d'acord amb el que estableix l'article 10 d'esta llei en matèria de prohibicions.

b) En el cas de persones jurídiques, estar legalment constituïdes i inscrites en el Registre Mercantil o en el registre públic corresponent, i complir els requisits que estableix l'article 19.1.g) i h).

c) Fixar un domicili com a seua física del despatx en què s'exercirà l'activitat, es portarà el llibre registre i estarà l'arxiu dels expedients de contractació i dels informes d'investigació.

d) Facilitar una relació nominal de detectius privats adscrits al despatx com a integrants associats o dependents d'este.

e) Subscriure un contracte d'assegurança de responsabilitat civil o constituir altres garanties financeres en la quantia i amb les condicions que es determinen reglamentàriament.

f) Constituir l'aval o assegurança de caució que es determine reglamentàriament a disposició de les autoritats espanyoles per a atendre exclusivament les responsabilitats administratives per infraccions a la normativa de seguretat privada que es deriven del funcionament dels despatxos.

g) Mantindre en tot moment el titular i els altres detectius integrants del despatx l'habilitació professional.

h) Comptar amb les mesures de seguretat que reglamentàriament es determinen.

3. La validesa de la declaració responsable necessària per a l'obertura dels despatxos de detectius i de les seues sucursals serà indefinida.

4. Els despatxos de detectius podran revestir forma societària o d'empresari individual i, en els dos casos, haurà de complir la totalitat de requisits i obligacions previstos en este capítol per als despatxos de detectius.

5. L'incompliment sobrevingut dels requisits exigits per a l'obertura dels despatxos de detectius provocarà el seu tancament i la cancel·lació d'ofici de la seua inscripció en el Registre Nacional de Seguretat Privada o, si és el cas, en el registre de la comunitat autònoma competent.

Article 25. *Obligacions generals.*

1. Els despatxos de detectius privats i les seues sucursals hauran de complir les obligacions generals següents:

a) Formalitzar per escrit un contracte per cada servici d'investigació que els siga encarregat i comunicar-ne la subscripció al Ministeri de l'Interior o, si és el cas, a l'òrgan autonòmic competent de la forma que reglamentàriament es determine. La dita obligació subsistirà igualment en els casos de subcontractació entre despatxos.

b) Portar un llibre registre, amb el format que reglamentàriament es determine, en el qual s'anotará cada servici d'investigació contractat o subcontractat.

c) Informar els seus clients sobre les incidències relatives als assumptes que els hagen encarregat, amb entrega, si és el cas, de l'informe d'investigació elaborat.

d) Facilitar de forma immediata a l'autoritat judicial o a les forces i cossos de seguretat competents les informacions sobre els fets delictius dels quals tinguen coneixement en relació amb el seu treball o amb les investigacions que estos estiguen duent a terme.

e) Acudir, quan siguen requerits per a això pels òrgans competents de l'Administració de Justícia i de les forces i cossos de seguretat, a la seua crida, tan prompte com siga possible, i facilitar les informacions que coneguen en relació amb les investigacions que estos organismes estiguen realitzant.

f) Atendre les citacions que facen els jutjats i tribunals i les dependències policials, als quals hagen sigut comunicades les seues informacions o hagen sigut aportats els seus informes d'investigació, per a prestar testimoni i ratificació, si és el cas, del contingut dels referits informes d'investigació.

g) Assegurar l'arxiu i conservació de la documentació relativa al seu exercici professional, especialment dels contractes, informes, llibres i material d'imatge i so obtingut.

h) Comunicar al Ministeri de l'Interior o, si és el cas, a l'òrgan autonòmic competent qualsevol canvi que afecte la seua forma jurídica, denominació, composició, domicili i sucursals de la forma que reglamentàriament es determine.

i) Presentar al Ministeri de l'Interior o, si és el cas, a l'òrgan autonòmic competent, una memòria anual d'activitats de l'any precedent, amb la informació que es determine reglamentàriament, que no podrà contindre dades de caràcter personal sobre contractants o investigats. El Ministeri de l'Interior i els òrgans autonòmics competents donaran compte del funcionament del sector a les Corts Generals i als parlaments autonòmics corresponents respectivament, anualment.

j) Depositar, en cas de tancament del despatx per qualsevol causa, la documentació professional sobre contractes, informes d'investigació i llibres registre en les dependències del Cos Nacional de Policia o, si és el cas, del cos de policia autonòmic competent.

2. Els titulars de despatxos de detectius respondran civilment de les accions o omissions en què, durant l'execució dels seus servicis, incórreguen els detectius privats dependents o associats.

TÍTOL III

Personal de seguretat privada

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 26. *Professions de seguretat privada.*

1. Únicament pot exercir funcions de seguretat privada el personal de seguretat privada, que estarà integrat pels vigilants de seguretat i la seua especialitat de vigilants

d'explosius, els escortes privats, els guardes rurals i les seues especialitats de guardes de caça i guardes de pesca marítims, els caps de seguretat, els directors de seguretat i els detectius privats.

2. Per a habilitar-se com a vigilant d'explosius serà necessari haver obtingut prèviament l'habilitació com a vigilant de seguretat.

Per a habilitar-se com a guarda de caça o guardapesca marítim serà necessari haver-ho fet prèviament com a guarda rural.

3. Per a la prestació de servicis en infraestructures crítiques i en aquells que tinguen el caràcter d'essencials per a la comunitat, així com en aquells altres que excepcionalment ho requerisquen en funció de les seues característiques específiques, es podrà incrementar reglamentàriament l'exigència formativa al personal de seguretat privada encarregat de la seua realització.

4. Reglamentàriament es regularà l'obtenció pel personal de seguretat privada d'habilitacions addicionals a les ja adquirides. El desplegament reglamentari preveurà l'exclusió dels requisits de formació ja acreditats i valorarà per a l'adquisició de la dita habilitació addicional l'experiència acreditada en el desenvolupament de funcions de seguretat privada.

5. La uniformitat, distintius i mitjans de defensa dels vigilants de seguretat i dels guardes rurals i les seues respectives especialitats es determinaran reglamentàriament.

Article 27. *Habilitació professional.*

1. Per a l'exercici de les funcions de seguretat privada, el personal a qui es referix l'article anterior haurà d'obtenir prèviament la corresponent habilitació del Ministeri de l'Interior en els termes que reglamentàriament es determinen.

2. Als que sol·liciten l'habilitació, prèvia comprovació que reuneixen els requisits necessaris, se'ls expedirà la targeta d'identitat professional, que inclourà totes les habilitacions de què dispose el titular.

La targeta d'identitat professional constituirà el document públic d'acreditació del personal de seguretat privada mentre estiga en l'exercici de les seues funcions professionals.

3. L'habilitació de tot el personal de seguretat privada correspondrà a la Direcció General de la Policia, excepte la dels guardes rurals i les seues especialitats, que correspondrà a la Direcció General de la Guàrdia Civil.

4. El personal de seguretat privada exercirà exclusivament les funcions per a les quals es trobe habilitat.

5. Reglamentàriament es determinarà el règim d'incompatibilitats per a l'exercici de funcions de seguretat privada.

Article 28. *Requisits generals.*

1. Per a l'obtenció de les habilitacions professionals indicades en l'article anterior, els aspirants hauran de reunir els requisits generals següents:

a) Tindre la nacionalitat d'algun dels estats membres de la Unió Europea o d'un estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, o ser nacional d'un tercer estat que tinga subscrit amb Espanya un conveni internacional en què cada part reconega l'accés a l'exercici d'estes activitats als nacionals de l'altra.

b) Ser major d'edat.

c) Posseir la capacitat física i l'aptitud psicològica necessàries per a l'exercici de les funcions.

d) Estar en possessió de la formació prèvia requerida en l'article 29.

e) No tindre antecedents penals per delictes dolosos.

f) No haver sigut sancionat en els dos o quatre anys anteriors per infracció greu o molt greu, respectivament, en matèria de seguretat privada.

g) No haver sigut separat del servei en les forces i cossos de seguretat o en les Forces Armades espanyoles o del país de la seua nacionalitat o procedència en els dos anys anteriors.

h) No haver sigut condemnat per intromissió il·legítima en l'àmbit de protecció del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar o a la pròpia imatge, vulneració del secret de les comunicacions o d'altres drets fonamentals en els cinc anys anteriors a la sol·licitud.

i) Superar, si és el cas, les proves de comprovació que reglamentàriament establisca el Ministeri de l'Interior que acrediten els coneixements i la capacitat necessaris per a l'exercici de les seues funcions.

2. A més dels requisits generals establits en l'apartat anterior, el personal de seguretat privada haurà de reunir per a la seua habilitació els requisits específics que reglamentàriament es determinen en atenció a les funcions que haja d'exercir.

3. La pèrdua d'algun dels requisits establits en este article produirà l'extinció de l'habilitació i la cancel·lació d'ofici de la inscripció en el Registre Nacional.

4. Podran habilitar-se, però no podran exercir funcions pròpies del personal de seguretat privada els funcionaris públics en actiu i la resta de personal al servei de qualsevol de les administracions públiques, excepte quan exercisquen la funció de director de seguretat en el mateix centre a què pertanguen.

Els membres de les forces i cossos de seguretat podran exercir funcions pròpies del personal de seguretat privada quan passen a una situació administrativa diferent de la del servei actiu, sempre que en els dos anys anteriors no hagen exercit funcions de control de les entitats, servicis o actuacions de seguretat, vigilància o investigació privades, ni del seu personal o mitjans.

5. Els nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea o d'estats que formen part de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, l'habilitació o qualificació professional dels quals haja sigut obtinguda en algun dels dits estats per a l'exercici de funcions de seguretat privada en este, podran prestar servicis a Espanya sempre que, prèvia comprovació pel Ministeri de l'Interior, s'acredite que complixen els requisits següents:

a) Posseir alguna titulació, habilitació o certificat expedit per les autoritats competents de qualsevol estat membre o d'un estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu que els autoritze per a l'exercici de funcions de seguretat privada en este.

b) Acreditar els coneixements, la formació i les aptituds equivalents als exigits a Espanya per a l'exercici de les professions relacionades amb la seguretat privada.

c) Tindre coneixements de llengua castellana suficients per al normal exercici de les funcions de seguretat privada.

d) Els previstos en els paràgrafs b), e), f), g) i h) de l'apartat 1.

6. La carència o insuficiència de coneixements o aptituds necessaris per a exercir a Espanya funcions de seguretat privada per part dels nacionals d'estats membres de la Unió Europea o d'estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, es podrà suplir per aplicació de les mesures compensatòries previstes en la normativa vigent sobre reconeixement de qualificacions professionals, de conformitat amb el que es determine reglamentàriament.

Article 29. *Formació.*

1. La formació requerida per al personal de seguretat privada consistirà:

a) Per als vigilants de seguretat, vigilants d'explosius, escortes privats, guardes rurals, guardes de caça i guardes de pesca marítims, en l'obtenció del certificat acreditatiu corresponent, expedit per un centre de formació de personal de seguretat privada que haja presentat la declaració responsable davant del Ministeri de l'Interior o l'òrgan autonòmic competent, o dels corresponents certificats de professionalitat de vigilància i seguretat privada i guarderia rural i marítima, que establisca el Govern a proposta del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, o del títol de formació professional que establisca

el Govern a proposta del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport. En estos dos últims casos no s'exigirà la prova de comprovació de coneixements i capacitat a què es referix l'article 28.1.i).

b) Per als caps i directors de seguretat, en l'obtenció bé d'un títol universitari oficial de grau en l'àmbit de la seguretat que acredite l'adquisició de les competències que es determinen, o bé del títol del curs de direcció de seguretat, reconegut pel Ministeri de l'Interior.

c) Per als detectius privats, en l'obtenció bé d'un títol universitari de grau en l'àmbit de la investigació privada que acredite l'adquisició de les competències que es determinen, o bé del títol del curs d'investigació privada, reconegut pel Ministeri de l'Interior.

2. Quan es tracte de membres de les forces i cossos de seguretat i de les Forces Armades es tindrà en compte, de la forma que reglamentàriament s'establisca, el grau i experiència professionals que acrediten la seua qualificació per a l'exercici de les diferents funcions de seguretat privada, i serà exigible en tot cas la prova de comprovació de coneixements i capacitat a què es referix l'article 28.1.i).

3. En relació amb el que disposa l'apartat 1, la formació prèvia del personal comprés en el seu paràgraf a) que no posseísca la titulació corresponent de formació professional, o els certificats de professionalitat, així com la seua actualització i especialització es durà a terme en els centres de formació de seguretat privada que hagen presentat la declaració responsable davant del Ministeri de l'Interior o l'òrgan autonòmic competent i per professors acreditats per l'esmentat ministeri.

4. Els centres de formació del personal de seguretat privada requeriran, per a la seua obertura i funcionament, la presentació de la corresponent declaració responsable davant del Ministeri de l'Interior o òrgan autonòmic competent, i hauran de reunir, entre altres que reglamentàriament s'establisquen, els requisits següents:

- a) Acreditació, per qualsevol títol, del dret d'ús de l'immoble.
- b) Llicència municipal corresponent.
- c) Relació de professors acreditats.
- d) Instal·lacions adequades al compliment dels seus fins.

5. No podran ser titulars ni exercir funcions de direcció ni d'administració de centres de formació del personal de seguretat privada els membres de les forces i cossos de seguretat que hagen exercit funcions de control de les entitats, servicis o actuacions, o del personal o mitjans, en matèria de seguretat privada en els dos anys anteriors.

6. Les empreses de seguretat privada podran crear centres de formació i actualització per a personal de seguretat privada pertanyent o no a les seues plantilles, en els termes que preveu l'apartat 4.

7. El Ministeri de l'Interior elaborarà els programes de formació prèvia i especialitzada corresponent al personal de seguretat privada, en el contingut dels quals s'inclouran matèries específiques de respecte a la diversitat i a la igualtat de tracte i no-discriminació.

Article 30. *Principis d'actuació.*

A més del que estableix l'article 8, el personal de seguretat privada s'atindrà en les seues actuacions als principis bàsics següents:

- a) Legalitat.
- b) Integritat.
- c) Dignitat en l'exercici de les seues funcions.
- d) Correcció en el tracte amb els ciutadans.
- e) Congruència, aplicant mesures de seguretat i d'investigació proporcionades i adequades als riscos.
- f) Proporcionalitat en l'ús de les tècniques i mitjans de defensa i d'investigació.
- g) Reserva professional sobre els fets que conega en l'exercici de les seues funcions.

h) Col·laboració amb les forces i cossos de seguretat. El personal de seguretat privada estarà obligat a auxiliar i col·laborar especialment amb les forces i cossos de seguretat, a facilitar-los la informació que siga necessària per a l'exercici de les seues funcions, i a seguir les seues instruccions en relació amb el servici de seguretat privada que estiguen prestant.

Article 31. *Protecció jurídica d'agent de l'autoritat.*

Es consideraran agressions i desobediències a agents de l'autoritat les que es cometen contra el personal de seguretat privada, degudament identificat, quan exercisca activitats de seguretat privada en cooperació i sota el comandament de les forces i cossos de seguretat.

CAPÍTOL II

Funcions de seguretat privada

Article 32. *Vigilants de seguretat i la seua especialitat.*

1. Els vigilants de seguretat exerciran les funcions següents:

a) Exercir la vigilància i protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, tant privats com públics, així com la protecció de les persones que puguen trobar-s'hi, i dur a terme les comprovacions, registres i prevencions necessàries per al compliment de la seua missió.

b) Efectuar controls d'identitat, d'objectes personals, paqueteria, mercaderies o vehicles, incloent-hi l'interior d'estos, en l'accés o en l'interior d'immobles o propietats on presten servici, sense que, en cap cas, puguen retindre la documentació personal, però sí impedir l'accés als immobles o propietats esmentats. La negativa a exhibir la identificació o a permetre el control dels objectes personals, de paqueteria, mercaderia o del vehicle facultarà per a impedir als particulars l'accés o per a ordenar-los que abandonen l'immoble o propietat objecte de la seua protecció.

c) Evitar la comissió d'actes delictius o infraccions administratives en relació amb l'objecte de la seua protecció, fent les comprovacions necessàries per a previndre o impedir-ne la consumació, oposant-s'hi i intervenint quan presencien la comissió d'algun tipus d'infracció o siga necessària la seua ajuda per raons humanitàries o d'urgència.

d) En relació amb l'objecte de la seua protecció o de la seua actuació, detindre i posar immediatament a disposició de les forces i cossos de seguretat competents els delinqüents i els instruments, els efectes i les proves dels delictes, així com denunciar els que cometen infraccions administratives. No podran interrogar-los, si bé no es considerarà com a tal l'anotació de les seues dades personals per a comunicar-les a les autoritats.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjuí dels supòsits en què la Llei d'Enjudiciament Criminal permet detindre a qualsevol persona.

e) Protegir l'emmagatzematge, recompte, classificació, transport i dispensació de diners, obres d'art i antiguitats, valors i altres objectes valuosos, així com la manipulació d'efectiu i la resta de processos inherents a l'execució d'estos servicis.

f) Dur a terme, en relació amb el funcionament de centrals receptores d'alarmes, la prestació de servicis de verificació personal i resposta dels senyals d'alarmes que es produïsquen.

A més, també podran fer les funcions de recepció, verificació no personal i transmissió a les forces i cossos de seguretat que l'article 47.1 reconeix als operadors de seguretat.

2. Els vigilants de seguretat es dedicaran exclusivament a les funcions de seguretat pròpies, i no podran simultaniejar-les amb altres no directament relacionades amb aquelles.

3. Correspon als vigilants d'explosius, que hauran d'estar integrats en empreses de seguretat, la funció de protecció de l'emmagatzematge, transport i la resta de processos

inherents a l'execució d'estos servicis, en relació amb explosius o altres objectes o substàncies perilloses que reglamentàriament es determinen.

Serà aplicable als vigilants d'explosius el que s'ha establert per als vigilants de seguretat respecte a uniformitat, armament i prestació del servici.

Article 33. *Escortes privats.*

1. Són funcions dels escortes privats l'acompanyament, defensa i protecció de persones determinades, o de grups concrets de persones, i impedir que siguen objecte d'agressions o actes delictius.

2. En l'exercici de les seues funcions, els escortes no podran realitzar identificacions o detencions, ni impedir o restringir la lliure circulació, llevat que siga imprescindible com a conseqüència d'una agressió o d'un intent manifest d'agressió a la persona o persones protegides o als mateixos escortes. En este cas, han de posar immediatament el detingut o detinguts a disposició de les forces i cossos de seguretat, sense fer cap tipus d'interrogatori.

3. Per al compliment de les funcions indicades serà aplicable als escortes privats el que determinen l'article 32 i la resta de preceptes concordants, relatius a vigilants de seguretat, excepte el referent a la uniformitat.

Article 34. *Guardes rurals i les seues especialitats.*

1. Els guardes rurals exerciran funcions de vigilància i protecció de persones i béns en finques rústiques, així com en les instal·lacions agrícoles, industrials o comercials que s'hi troben.

S'ajustaran al règim general establert per als vigilants de seguretat, amb l'especificitat que no podran exercir les funcions previstes en l'article 32.1.e).

2. Als guardes de caça correspon exercir les funcions previstes en l'apartat anterior per als guardes rurals i, a més, les de vigilància i protecció en les finques de caça quant als diferents aspectes del règim cinegètic i espais de pesca fluvial.

3. Correspon als guardes de pesca marítims exercir les funcions previstes en l'apartat 1 per als guardes rurals i, a més, les de vigilància i protecció dels establiments d'aqüicultura i zones marítimes amb fins pesquers.

4. Els guardes de caça i els guardes de pesca marítims podran procedir a la retirada o ús de les peces recollides i els mitjans de caça i pesca, incloent-hi les armes, quan aquells hagen sigut utilitzats per a cometre una infracció, i els entregaran immediatament a les forces i cossos de seguretat competents.

Article 35. *Caps de seguretat.*

1. En l'àmbit de l'empresa de seguretat en la plantilla de la qual estan integrats, correspon als caps de seguretat l'exercici de les funcions següents:

a) L'anàlisi de situacions de risc i la planificació i programació de les actuacions precises per a la implantació i realització dels servicis de seguretat privada.

b) L'organització, direcció i inspecció del personal i servicis de seguretat privada.

c) La proposta dels sistemes de seguretat que siguen pertinents, i el control del seu funcionament i manteniment, i podran validar-los provisionalment fins que es produísca la inspecció i autorització, si és el cas, per part de l'Administració.

d) El control de la formació permanent del personal de seguretat que d'ells depenga, i la proposta de l'adopció de les mesures o iniciatives adequades per al compliment d'esta finalitat.

e) La coordinació dels diferents servicis de seguretat que depenguen d'ells, amb actuacions pròpies de protecció civil en situacions d'emergència, catàstrofe o calamitat pública.

f) La garantia de la col·laboració dels servicis de seguretat amb els de les corresponents dependències de les forces i cossos de seguretat.

- g) La supervisió de l'observança de la normativa de seguretat privada aplicable.
- h) La responsabilitat sobre la custòdia i el trasllat d'armes de titularitat de l'empresa a què pertanga, d'acord amb la normativa d'armes i amb el que reglamentàriament es determine.

2. L'existència del cap de seguretat en les empreses de seguretat privada serà obligatòria sempre que estes es dediquen a totes o algunes de les activitats previstes en els paràgrafs a), b), c), d) i e) de l'article 5.1.

En funció de la complexitat organitzativa o tècnica, o altres circumstàncies que es determinen reglamentàriament, es podrà exigir l'existència d'un cap de seguretat específic per a algunes de les dites activitats de seguretat.

3. L'exercici de funcions podrà ser delegat pels caps de seguretat en els termes que reglamentàriament es disposen.

Article 36. *Directors de seguretat.*

1. En relació amb l'empresa o entitat en què presten els servicis, correspon als directors de seguretat l'exercici de les funcions següents:

- a) L'organització, direcció, inspecció i administració dels servicis i recursos de seguretat privada disponibles.
- b) La identificació, anàlisi i avaluació de situacions de risc que puguen afectar la vida i integritat de les persones i el patrimoni.
- c) La planificació, organització i control de les actuacions precises per a la implantació de les mesures conduents a previndre, protegir i reduir la manifestació de riscos de qualsevol naturalesa amb mitjans i mesures necessàries, per mitjà de l'elaboració i desenrotllament dels plans de seguretat aplicables.
- d) El control del funcionament i manteniment dels sistemes de seguretat privada.
- e) La validació provisional, fins a la comprovació, si és el cas, per part de l'Administració, de les mesures de seguretat pel que fa a la seua adequació a la normativa de seguretat privada.
- f) La comprovació que els sistemes de seguretat privada instal·lats i les empreses de seguretat privada contractades complixen les exigències d'homologació dels organismes competents.
- g) La comunicació a les forces i cossos de seguretat competents de les circumstàncies o informacions rellevants per a la seguretat ciutadana, així com dels fets delictius de què tinga coneixement en l'exercici de les seues funcions.
- h) La interlocució i enllaç amb l'Administració, especialment amb les forces i cossos de seguretat, respecte de la funció de seguretat integral de l'entitat, empresa o grup empresarial que els tinga contractats, en relació amb el compliment normatiu sobre gestió de qualsevol tipus de riscos.
- i) Les comprovacions dels aspectes necessaris sobre el personal que, per l'exercici de les funcions encomanades, necessite accedir a àrees o informacions, per a garantir la protecció efectiva de la seua entitat, empresa o grup empresarial.

2. Els usuaris de seguretat privada situaran al capdavant de la seguretat integral de l'entitat, empresa o grup empresarial un director de seguretat quan ho exigisca la normativa de desplegament d'esta llei per la dimensió del seu servici de seguretat; quan s'acorde per decisió governativa, en atenció a les mesures de seguretat i al grau de concentració de risc, o quan ho preveja una disposició especial.

El que disposa este apartat és igualment aplicable a les empreses de seguretat privada.

3. En les empreses de seguretat el director de seguretat podrà compatibilitzar les seues funcions amb les de cap de seguretat.

4. Quan una empresa de seguretat preste servici a un usuari que compte amb el seu propi director de seguretat, les funcions encomanades als caps de seguretat en l'article 35.1.a), b), c), i e) seran assumides pel dit director de seguretat.

5. L'exercici de funcions podrà ser delegat pels directors de seguretat en els termes que reglamentàriament es dispose.

Article 37. *Detectius privats.*

1. Els detectius privats s'encarregaran de l'execució personal dels servicis d'investigació privada a què es referix l'article 48, per mitjà de la realització d'esbrinaments en relació amb persones, fets i conductes privades.

2. En l'exercici de les seues funcions, els detectius privats estaran obligats a:

a) Confeccionar els informes d'investigació relatius als assumptes que tinguen encarregats.

b) Assegurar la necessària col·laboració amb les forces i cossos de seguretat quan les seues actuacions professionals es troben relacionades amb fets delictius o que puguen afectar la seguretat ciutadana.

c) Ratificar el contingut dels seus informes d'investigació davant de les autoritats judicials o policials quan se'ls requerisca.

3. L'exercici de les funcions corresponents als detectius privats no serà compatible amb les funcions de la resta del personal de seguretat privada, ni amb funcions pròpies del personal al servici de qualsevol administració pública.

4. Els detectius privats no podran investigar delictes perseguibles d'ofici. Hauran de denunciar immediatament davant de l'autoritat competent qualsevol fet d'esta naturalesa que arribe al seu coneixement, i posaran a la seua disposició tota la informació i els instruments que puguen haver obtingut fins a eixe moment.

TÍTOL IV

Servicis i mesures de seguretat

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 38. *Prestació dels servicis de seguretat privada.*

1. Els servicis de seguretat privada es prestaran de conformitat amb el que disposen esta llei, en particular en els articles 8 i 30, i les seues normes de desplegament, d'acord amb les estipulacions del contracte, així com, si és el cas, amb l'autorització concedida o declaració responsable presentada.

2. Els servicis de seguretat privada els prestaran únicament empreses de seguretat privada, despatxos de detectius i personal de seguretat privada.

3. Reglamentàriament s'establiran les condicions i requisits per a la subcontractació de servicis de seguretat privada.

4. Els vigilants de seguretat, vigilants d'explosius, escortes privats i caps de seguretat exerciran les seues funcions professionals integrats en les empreses de seguretat que els tinguen contractats.

5. Els directors de seguretat de les empreses de seguretat privada i de les entitats obligades a disposar d'esta figura, d'acord amb el que disposa l'article 36, exerciran les seues funcions integrats en les plantilles de les dites empreses.

6. Els guardes rurals podran desenrotllar les seues funcions sense necessitat de constituir o estar integrats en empreses de seguretat, i prestaran els seus servicis directament als titulars de béns i drets que els puguen contractar, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament, quan es tracte de servicis de vigilància i protecció d'explotacions agrícoles, finques de caça, quant als diferents aspectes del règim cinegètic, i zones marítimes protegides amb fins pesquers.

7. Els detectius privats exerciran les seues funcions professionals a través dels despatxos de detectius per als quals presten els seus servicis.

Article 39. Forma de prestació.

1. Els mitjans utilitzats per les empreses de seguretat en la prestació dels servicis de seguretat privada han d'estar homologats pel Ministeri de l'Interior. En tot cas, els vehicles, uniformes i distintius no podran induir a confusió amb els de les forces i cossos de seguretat, ni amb els de les Forces Armades, i s'ajustaran a les característiques que es determinen reglamentàriament.

2. El personal de seguretat privada uniformat, constituït pels vigilants de seguretat i d'explosius i pels guardes rurals i les seues especialitats, prestarà els seus servicis vestint l'uniforme i mostrant el distintiu del càrrec, i portant els mitjans de defensa reglamentaris, que no inclouran armes de foc.

Reglamentàriament es podran establir excepcions a l'obligació de desenrotllar les seues funcions amb uniforme i distintiu.

3. Previ l'atorgament de les llicències corresponents, només es realitzaran amb armes de foc els servicis de seguretat privada previstos en l'article 40 i els que reglamentàriament es determinen.

Les armes adequades per a realitzar els servicis de seguretat només es podran portar estant de servici, amb les excepcions que s'establisquen reglamentàriament.

4. Excepte en els casos que preveu expressament esta llei i el que es determine reglamentàriament atenent les especials característiques de determinats servicis de seguretat privada, els vigilants de seguretat exerciran les seues funcions en l'interior dels immobles o de les propietats de la vigilància dels quals estiguen encarregats.

5. El personal de seguretat privada, durant la prestació dels servicis de seguretat privada, portarà la targeta d'identitat professional i, si és el cas, la documentació corresponent a l'arma de foc.

CAPÍTOL II

Servicis de les empreses de seguretat privada

Article 40. Servicis amb armes de foc.

1. Els servicis de seguretat privada següents es prestaran amb armes de foc en els termes que reglamentàriament es determinen:

a) Els de vigilància i protecció de l'emmagatzematge, recompte, classificació i transport de diners, valors i objectes valuosos.

b) Els de vigilància i protecció de fàbriques i depòsits o transport d'armes, cartutxeria metàl·lica i explosius.

c) Els de vigilància i protecció en barcos mercants i barcos pesquers que naveguen amb bandera espanyola en aigües en què hi haja risc greu per a la seguretat de les persones o dels béns.

d) Quan per les seues característiques i circumstàncies ho requerisquen, els de vigilància i protecció perimetral en centres penitenciaris, centres d'internament d'estrangers, establiments militars o altres edificis o instal·lacions d'organismes públics, incloent-hi les infraestructures crítiques.

2. Reglamentàriament es determinaran aquells supòsits en què, valorades circumstàncies com ara la localització, el valor dels objectes que cal protegir, la concentració del risc, la perillositat, la nocturnitat, les zones rústiques o cinegètiques, o d'altres de significació anàloga, es podrà autoritzar la prestació dels servicis de seguretat privada portant armes de foc.

Així mateix, es podrà autoritzar la prestació dels servicis de verificació personal d'alarmes portant armes de foc, quan siga necessari per a garantir la seguretat del

personal que els presta, atenent la naturalesa del mencionat servici, a fi de la protecció o a altres circumstàncies que incidisquen en aquella.

3. El personal de seguretat privada només podrà portar l'arma de foc quan estiga de servici, i podrà accedir amb esta al lloc on es produïska este, llevat que legalment s'establisca el contrari. Reglamentàriament es podran establir excepcions per a supòsits determinats.

4. Les armes de foc adequades per a fer cada tipus de servici seran les que reglamentàriament s'establisquen.

Article 41. *Servicis de vigilància i protecció.*

1. Els servicis de vigilància i protecció referits a les activitats previstes en l'article 5.1.a) els prestaran vigilants de seguretat o, si és el cas, per guardes rurals, que exerciran les seues funcions, amb caràcter general, en l'interior dels edificis, de les instal·lacions o propietats a protegir. No obstant això, es podran prestar fora d'estos espais sense necessitat d'autorització prèvia, inclús en vies o espais públics o d'ús comú, en els supòsits següents:

a) La vigilància i protecció sobre accions de manipulació o utilització de béns, maquinària o equips valuosos que hagen de tindre lloc en les vies o espais públics o d'ús comú.

b) La retirada i reposició de fons en caixers automàtics, així com la prestació de servicis de vigilància i protecció d'estos durant les esmentades operacions, o en les de reparació d'avaries.

c) Els desplaçaments a l'exterior dels immobles objecte de protecció per a la realització d'activitats directament relacionades amb les funcions de vigilància i seguretat de dits immobles.

d) La vigilància i protecció dels mitjans de transport i de les seues infraestructures.

e) Els servicis de ronda o de vigilància discontinua, consistents en la visita intermitent i programada als diferents llocs de vigilància establits o als diferents llocs objecte de protecció.

f) La persecució dels que siguen sorpresos en delictes flagrants, en relació amb les persones o béns objecte de la seua vigilància i protecció.

g) Les situacions en què això siga exigit per raons humanitàries.

h) Els servicis de vigilància i protecció a què es referixen els apartats següents.

2. Requeriran autorització prèvia per part de l'òrgan competent els servicis de vigilància i protecció següents, que es prestaran en coordinació, quan pertoque, amb les forces i cossos de seguretat, i d'acord amb les seues instruccions:

a) La vigilància en polígons industrials i urbanitzacions delimitats, incloent-hi les seues vies o espais d'ús comú.

b) La vigilància en complexos o parcs comercials i d'oci que es troben delimitats.

c) La vigilància en esdeveniments culturals, esportius o qualsevol altre esdeveniment de rellevància social que es desenrotlle en vies o espais públics o d'ús comú, en coordinació, en tot cas, amb les forces i cossos de seguretat.

d) La vigilància i protecció en recintes i espais oberts que es troben delimitats.

Reglamentàriament s'establiran les condicions i requisits per a la prestació d'estos servicis.

3. Quan ho decidisca l'òrgan competent, i complint estrictament les ordres i instruccions de les forces i cossos de seguretat, es podran prestar els servicis de vigilància i protecció següents:

a) La vigilància perimetral de centres penitenciaris.

b) La vigilància perimetral de centres d'internament d'estrangers.

c) La vigilància d'altres edificis o instal·lacions d'organismes públics.

d) La participació en la prestació de servicis encomanats a la seguretat pública, complementant l'acció policial. La prestació d'estos servicis també podrà ser feta per guardes rurals.

Article 42. *Servicis de videovigilància.*

1. Els servicis de videovigilància consistixen en l'exercici de la vigilància a través de sistemes de càmeres o videocàmeres, fixes o mòbils, capaces de captar i gravar imatges i sons, incloent-hi qualsevol mitjà tècnic o sistema que permeta els mateixos tractaments que estes.

Quan la finalitat d'estos servicis siga previndre infraccions i evitar danys a les persones o béns objecte de protecció o impedir accessos no autoritzats, seran prestats necessàriament per vigilants de seguretat o, si és el cas, per guardes rurals.

No tindran la consideració de servici de videovigilància la utilització de càmeres o videocàmeres l'objecte principal de les quals siga la comprovació de l'estat d'instal·lacions o béns, el control d'accessos a aparcaments i garatges, o les activitats que es duguen a terme des dels centres de control i altres punts, zones o àrees de les autopistes de peatge. Estes funcions podran ser realitzades per personal diferent del de seguretat privada.

2. No es podran utilitzar càmeres o videocàmeres amb fins de seguretat privada per a prendre imatges i sons de vies i espais públics o d'accés públic excepte en els supòsits i en els termes i condicions previstos en la seua normativa específica, amb l'autorització prèvia administrativa per l'òrgan competent en cada cas. La seua utilització en l'interior dels domicilis requerirà el consentiment del titular.

3. Les càmeres de videovigilància que formen part de mesures de seguretat obligatòries o de sistemes de recepció, verificació i, si és el cas, resposta i transmissió d'alarmes, no requeriran autorització administrativa per a la seua instal·lació, ocupació o utilització.

4. Les gravacions fetes pels sistemes de videovigilància no es podran destinar a un ús diferent del de la seua finalitat. Quan estes es troben relacionades amb fets delictius o que afecten la seguretat ciutadana, s'aportaran, d'iniciativa pròpia o a requeriment seu, a les forces i cossos de seguretat competents, respectant els criteris de conservació i custòdia d'estes perquè siguen una aportació vàlida com a evidència o prova en investigacions policials o judicials.

5. La monitorització, la gravació, el tractament i el registre d'imatges i sons per part dels sistemes de videovigilància estarà sotmesa al que preveu la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal, i especialment als principis de proporcionalitat, idoneïtat i intervenció mínima.

6. En tot el que no prevegen la present llei i les seues normes de desplegament, s'aplicarà el que disposa la normativa sobre videovigilància per part de les forces i cossos de seguretat.

Article 43. *Servicis de protecció personal.*

1. Els servicis de protecció personal, a càrrec d'escortes privats, consistiran en l'acompanyament, custòdia, resguard, defensa i protecció de la llibertat, vida i integritat física de persones o grups de persones determinades.

2. La prestació de servicis de protecció personal es farà amb independència del lloc on es trobe la persona protegida, incloent-hi el seu trànsit o circulació per les vies públiques, sense que es puguen dur a terme identificacions, restriccions de la circulació, o detencions, excepte en cas de delictes flagrants relacionats amb l'objecte de la seua protecció.

3. La prestació d'estos servicis només es podrà fer amb l'autorització prèvia del Ministeri de l'Interior o de l'òrgan autonòmic competent, d'acord amb el que es disposa reglamentàriament.

Article 44. *Servicis de depòsit de seguretat.*

1. Els servicis de depòsit de seguretat, referits a l'activitat prevista en l'article 5.1.c), estaran a càrrec de vigilants de seguretat i es prestaran obligatòriament quan els objectes en qüestió arriben a les quanties que reglamentàriament s'establisquen, així com quan les autoritats competents ho determinen en atenció als antecedents i circumstàncies relacionades amb els objectes esmentats.

2. Els servicis de depòsit de seguretat referits a l'activitat prevista en l'article 5.1.d) estaran a càrrec de vigilants d'explosius i es prestaran obligatòriament quan requerisquen vigilància, atenció i protecció especial, d'acord amb la normativa específica de cada matèria o així ho disposen les autoritats competents en atenció als antecedents i circumstàncies relacionades amb els dits objectes o substàncies.

Article 45. *Servicis de transport de seguretat.*

Els servicis de transport i distribució dels objectes i substàncies a què es referix l'article anterior es duran a terme per mitjà de vehicles preparats especialment per a cada tipus de transport o altres elements de seguretat específics homologats per al transport, i consistiran en el seu trasllat material i la seua protecció durant este, per vigilants de seguretat o vigilants d'explosius, respectivament, d'acord amb el que s'haja previngut en esta llei i en les seues normes reglamentàries de desplegament.

Article 46. *Servicis d'instal·lació i manteniment.*

1. Els servicis d'instal·lació i manteniment d'aparells, equips, dispositius i sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància, consistiran en l'execució, per tècnics acreditats, de totes aquelles operacions d'instal·lació i manteniment dels mencionats aparells, equips, dispositius o sistemes, que siguen necessàries per al seu funcionament correcte i el bon compliment de la seua finalitat, amb l'elaboració prèvia, per enginyers acreditats, del preceptiu projecte d'instal·lació, les característiques del qual es determinaran reglamentàriament.

2. Estos sistemes s'hauran de sotmetre a revisions preventives amb la periodicitat i forma que es determine reglamentàriament.

Article 47. *Servicis de gestió d'alarmes.*

1. Els servicis de gestió d'alarmes, a càrrec d'operadors de seguretat, consistiran en la recepció, verificació no personal i, si és el cas, transmissió dels senyals d'alarma, relatius a la seguretat i protecció de persones i béns a les forces i cossos de seguretat competents.

2. Els servicis de resposta davant d'alarmes els prestaran vigilants de seguretat o, si és el cas, guardes rurals, i podran comprendre els servicis següents:

a) El depòsit i custòdia de les claus dels immobles o objectes on estiguen instal·lats els sistemes de seguretat connectats a la central d'alarmes i, si és el cas, el seu trasllat fins al lloc del qual procedisca el senyal d'alarma verificat o bé l'obertura a distància controlada des de la central d'alarmes.

b) El desplaçament dels vigilants de seguretat o guardes rurals a fi de verificar personalment l'alarma rebuda.

c) Facilitar l'accés als servicis policials o d'emergència quan les circumstàncies ho requerisquen, bé per mitjà d'obertures remotes controlades des de la central d'alarmes o amb els mitjans i dispositius d'accés de què es dispose.

3. Quan els servicis es referisquen a l'anàlisi i monitorització d'esdeveniments de seguretat de la informació i les comunicacions, estaran subjectes a les especificacions que reglamentàriament es determinen. Els senyals d'alarma referits a estos esdeveniments hauran de ser posats, quan corresponga, en coneixement de l'òrgan competent, pel mateix usuari o per l'empresa amb què haja contractat la seguretat.

CAPÍTOL III

Servicis dels despatxos de detectius privats

Article 48. *Servicis d'investigació privada.*

1. Els servicis d'investigació privada, a càrrec de detectius privats, consistiran en la realització dels esbrinaments que calguen per a l'obtenció i aportació, per compte de tercers legitimats, d'informació i proves sobre conductes o fets privats relacionats amb els aspectes següents:

a) Els relatius a l'àmbit econòmic, laboral, mercantil, financer i, en general, a la vida personal, familiar o social, exceptuada la que es desenrotlle en els domicilis o llocs reservats.

b) L'obtenció d'informació tendent a garantir el normal desenrotllament de les activitats que tinguen lloc en fires, hotels, exposicions, espectacles, certàmens, convencions, grans superfícies comercials, locals públics de gran concurrència o àmbits anàlegs.

c) La realització d'esbrinaments i l'obtenció d'informació i proves relatives a delictes només perseguibles a instància de part per encàrrec dels subjectes legitimats en el procés penal.

2. L'acceptació de l'encàrrec d'estos servicis pels despatxos de detectius privats requerirà, en tot cas, l'acreditació, pel sol·licitant d'estos, de l'interés legítim al·legat, de la qual cosa es deixarà constància en l'expedient de contractació i investigació que s'obliga.

3. En cap cas es podrà investigar la vida íntima de les persones que transcorrega en els seus domicilis o altres llocs reservats, ni es podran utilitzar en este tipus de servicis mitjans personals, materials o tècnics de tal manera que atempten contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions o a la protecció de dades.

4. En la prestació dels servicis d'investigació, els detectius privats no podran utilitzar o fer ús de mitjans, vehicles o distintius que es puguen confondre amb els de les forces i cossos de seguretat.

5. En tot cas, els despatxos de detectius i els detectius privats encarregats de les investigacions vetllaran pels drets dels seus clients amb respecte als dels subjectes investigats.

6. Els servicis d'investigació privada s'executaran amb respecte als principis següents: que siga raonable i que s'aprecie necessitat, idoneïtat i proporcionalitat.

Article 49. *Informes d'investigació.*

1. Per cada servici que els siga contractat, els despatxos o els detectius privats encarregats de l'assumpte hauran d'elaborar un únic informe en què reflectiran el número de registre assignat al servici, les dades de la persona que encarrega i contracta el servici, l'objecte de la contractació, els mitjans, els resultats, els detectius intervinents i les actuacions realitzades, en les condicions i terminis que reglamentàriament s'establisquen.

2. En l'informe d'investigació únicament es farà constar informació directament relacionada amb l'objecte i finalitat de la investigació contractada, sense incloure-hi referències, informacions o dades que s'hagen pogut esbrinar relatives al client o al subjecte investigat, en particular les de caràcter personal especialment protegides, que no siguen necessàries o que no tinguen relació directa amb el dit objecte i finalitat ni amb l'interés legítim al·legat per a la contractació.

3. Este informe estarà a disposició del client, a qui s'entregarà, si és el cas, en finalitzar el servici, així com a disposició de les autoritats policials competents per a la inspecció, en els termes que preveu l'article 54.5.

4. Els informes d'investigació s'hauran de conservar arxivats, almenys, durant tres anys, sense perjudici del que disposa l'article 16.3 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Les imatges i els sons gravats durant les investigacions es destruiran tres anys després de la seua finalització, llevat que estiguen relacionades amb un procediment judicial, una investigació policial o un procediment sancionador. En tot cas, el tractament de les esmentades imatges i sons haurà d'observar el que estableix la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, especialment sobre el bloqueig de dades previst en esta.

5. Les investigacions privades tindran caràcter reservat i les dades obtingudes a través d'estes només es podran posar a disposició del client o, si és el cas, dels òrgans judicials i policials, en este últim supòsit únicament per a una investigació policial o per a un procediment sancionador, d'acord amb el que disposa l'article 25.

Article 50. *Deure de reserva professional.*

1. Els detectius privats estan obligats a guardar reserva sobre les investigacions que duguen a terme, i no podran facilitar dades o informacions sobre estes més que a les persones que els les van encomanar i als òrgans judicials i policials competents per a l'exercici de les seues funcions.

2. Només per mitjà de requeriment judicial o sol·licitud policial relacionada amb l'exercici de les seues funcions en el curs d'una investigació criminal o d'un procediment sancionador es podrà accedir al contingut de les investigacions fetes pels detectius privats.

CAPÍTOL IV

Mesures de seguretat privada

Article 51. *Adopció de mesures.*

1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, podran dotar-se de mesures de seguretat privada dirigides a la protecció de persones i béns i a l'assegurament del normal exercici de les seues activitats personals o empresarials.

2. Reglamentàriament, amb la finalitat de previndre la comissió d'actes delictius contra ells o per generar riscos directes per a tercers o ser especialment vulnerables, es determinaran els establiments i instal·lacions industrials, comercials i de servicis i els esdeveniments que estiguen obligats a adoptar mesures de seguretat, així com el tipus i característiques de les que hagen d'implantar en cada cas.

3. El Ministeri de l'Interior o, si és el cas, l'òrgan autonòmic competent podrà ordenar que els titulars d'establiments o instal·lacions industrials, comercials i de servicis i els organitzadors d'esdeveniments adopten les mesures de seguretat que reglamentàriament s'establisquen. L'òrgan competent formularà la proposta tenint en compte, a més de la seua finalitat preventiva de fets delictius i d'evitació de riscos, la naturalesa de l'activitat, la localització dels establiments o instal·lacions, la concentració de persones o altres circumstàncies que la justifiquen i, amb audiència prèvia del titular o organitzador, resoldrà motivadament.

Quan es considere necessària la implantació d'estes mesures en òrgans o organismes públics, l'òrgan competent formularà la proposta corresponent i, amb l'acord previ amb l'òrgan administratiu o entitat de què depenguen les instal·lacions o locals necessitats de protecció, dictarà la resolució corresponent.

4. Les seus i delegacions de les empreses de seguretat privada vinculades a l'operativa de seguretat i els despatxos de detectius privats i les seues sucursals estaran obligats a adoptar les mesures de seguretat que s'establisquen reglamentàriament.

5. La celebració d'esdeveniments i l'obertura o funcionament d'establiments i instal·lacions i d'empreses de seguretat i les seues delegacions i despatxos de detectius i les seues sucursals, mencionats en els apartats 2 i 3, estarà condicionada a la implantació efectiva de les mesures de seguretat que siguen obligatòries en cada cas.

6. Els òrgans competents podran eximir de la implantació de mesures de seguretat obligatòries quan les circumstàncies que concórreguen en el cas concret les facen innecessàries o improcedents.

7. Els titulars dels establiments, instal·lacions i empreses de seguretat privada i les seues delegacions, així com dels despatxos de detectius privats i les seues sucursals i els organitzadors d'esdeveniments, seran responsables de l'adopció de les mesures de seguretat que siguen obligatòries en cada cas.

Les empreses de seguretat encarregades de la prestació de les mesures de seguretat que els siguen contractades, seran responsables de la seua correcta instal·lació, manteniment i funcionament, sense perjudi de la responsabilitat en què puguen incórrer els seus empleats o els titulars dels establiments, instal·lacions o organitzadors obligats, si qualsevol anomalia en el seu funcionament els fóra imputable.

8. Quedaran sotmesos al que estableix esta llei i en les seues disposicions de desplegament els usuaris que, sense estar obligats, adopten mesures de seguretat, així com els que adopten mesures de seguretat addicionals a les obligatòries, respecte d'estes.

Article 52. *Tipus de mesures.*

1. Només als efectes d'esta llei, es podran adoptar els tipus de mesures de seguretat següents, destinades a la protecció de persones i béns:

a) De seguretat física, la funcionalitat de les quals consistix a impedir o dificultar l'accés a determinats llocs o béns per mitjà de la interposició de qualsevol tipus de barreres físiques.

b) De seguretat electrònica, orientades a detectar o advertir qualsevol tipus d'amenaça, perill, presència o intent d'assalt o intrusió que es puga produir, per mitjà de l'activació de qualsevol tipus de dispositius electrònics.

c) De seguretat informàtica, l'objecte de les quals és la protecció i salvaguarda de la integritat, confidencialitat i disponibilitat dels sistemes d'informació i comunicació, i de la informació que continguen.

d) De seguretat organitzativa, dirigides a evitar o solucionar qualsevol tipus d'amenaça, perill o atac deliberat, per mitjà de la disposició, programació o planificació de comeses, funcions o tasques formalitzades o executades per persones; com ara la creació, existència i funcionament de departaments de seguretat o l'elaboració i aplicació de qualsevol tipus de plans de seguretat, així com qualssevol altres de naturalesa semblant que es puguen adoptar.

e) De seguretat personal, per a la prestació de servicis de seguretat regulats en esta llei, diferents dels que constituïxen l'objecte específic de les anteriors.

2. Les característiques, elements i finalitats de les mesures de seguretat de qualsevol tipus, qualsevol que els utilitze, es regularan reglamentàriament d'acord amb el que preveuen, quant als graus i característiques, les normes que contenen especificacions tècniques per a una activitat o producte. Així mateix, estes mesures de seguretat, mitjans materials i sistemes d'alarma han de comptar amb l'avaluació dels organismes de certificació acreditats en el moment de la seua instal·lació i tindran vigència indefinida, excepte deteriorament o instal·lació d'un nou sistema, que haurà de ser conforme a l'homologació que hi siga aplicable.

TÍTOL V

Control administratiu

Article 53. *Actuacions de control.*

1. Correspon a les forces i cossos de seguretat competents en l'exercici de les funcions de control de les empreses, despatxos de detectius, dels seus servicis o actuacions i del seu personal i mitjans en matèria de seguretat privada, el compliment de les ordes i instruccions que impartisquen els òrgans a què es referixen els articles 12 i 13.

2. En l'exercici d'estes funcions, els membres de les forces i cossos de seguretat competents podran requerir la informació pertinent i adoptar les mesures provisionals que siguen necessàries, en els termes de l'article 55.

3. Quan en l'exercici de les actuacions de control es detecte la possible comissió d'una infracció administrativa, s'instarà l'autoritat competent perquè incoe el procediment sancionador corresponent. Si es tracta de la possible comissió d'un fet delictiu, es posarà immediatament en coneixement de l'autoritat judicial.

4. Tota persona que tinga coneixement d'irregularitats comeses en l'àmbit de la seguretat privada podrà denunciar-les davant de les autoritats o funcionaris competents, a l'efecte del possible exercici de les actuacions de control i sanció corresponents.

5. L'accés pels òrgans que tinguen atribuïda la competència de control es limitarà a les dades necessàries per a realitzar-la.

Article 54. *Actuacions d'inspecció.*

1. Les forces i cossos de seguretat competents establiran plans anuals d'inspecció ordinària sobre les empreses, els despatxos de detectius privats, el personal, els servicis, els establiments, els centres de formació, les mesures de seguretat i qualssevol altres activitats o servicis regulats en esta llei.

2. Al marge dels citats plans d'inspecció, quan reben denúncies sobre irregularitats comeses en l'àmbit de la seguretat privada, comprovaran els fets denunciats i, si és el cas, instaran la incoació del corresponent procediment sancionador.

3. Als efectes indicats anteriorment, les empreses de seguretat, els despatxos de detectius i el personal de seguretat privada, així com els establiments obligats a contractar servicis de seguretat privada, els centres de formació, les centrals d'alarma d'ús propi i els usuaris que contracten els esmentats servicis, hauran de facilitar a les forces i cossos de seguretat competents l'accés a les seues instal·lacions i mitjans a l'efecte d'inspecció, així com a la informació continguda en els contractes de seguretat, en els informes d'investigació i en els llibres registre, en els supòsits i de la forma que reglamentàriament es determine.

4. Les actuacions d'inspecció s'atindran als principis d'ingerència mínima i proporcionalitat, i tindran com a finalitat la comprovació del compliment de la legislació aplicable.

5. Quan les actuacions d'inspecció recaiguen sobre els servicis d'investigació privada es tindrà especial atenció en la seua execució, i s'extremaran les cauteles en relació amb les imatges, sons o dades personals obtinguts que figuren en l'expedient d'investigació. Les actuacions es limitaran a comprovar-ne l'existència, sense entrar en el seu contingut, llevat que es trobe relacionat amb una investigació judicial o policial o amb un expedient sancionador.

6. Les inspeccions a què es referixen els apartats anteriors les faran el Cos Nacional de Policia; la Guàrdia Civil, en el cas dels guardes rurals i les seues especialitats i centres i cursos de formació relatius a este personal; o, el cos de policia autonòmica competent.

7. Sempre que el personal indicat en l'apartat anterior faça una inspecció, estendrà l'acta corresponent i, en el cas que hi haja infracció, se'n donarà compte a l'autoritat competent.

8. L'accés dels òrgans que tinguen atribuïda la competència d'inspecció es limitarà a les dades necessàries per a realitzar-la.

Article 55. *Mesures provisionals anteriors al procediment.*

1. Els membres de les forces i cossos de seguretat competents podran acordar excepcionalment les següents mesures provisionals anteriors a l'eventual incoació d'un procediment sancionador, i en donaran compte immediatament a l'autoritat competent:

a) L'ocupació o precinte de vehicles, armes, material o equips prohibits, no homologats o que siguen perillosos o perjudicials, així com dels instruments i efectes de la infracció, en supòsits de risc greu o perill imminent per a les persones o béns.

b) La suspensió, junt amb la intervenció o ocupació dels mitjans o instruments que s'estiguen emprant, d'aquells servicis de seguretat que s'estiguen prestant sense les garanties i formalitats legals preceptives o sense comptar amb la necessària autorització o declaració responsable, o quan puguen causar danys o perjudis a tercers o posar en perill la seguretat ciutadana.

c) El cessament dels servicis de seguretat quan es constate que estan sent prestats per empreses, centrals d'alarma d'ús propi o despatxos de detectius, no autoritzats o que no hagen presentat la declaració responsable, o per personal no habilitat o acreditat per a l'exercir-los legalment.

d) El cessament de l'activitat docent en matèria de seguretat privada, quan es constate que els centres que la impartixen no han presentat la declaració responsable o el professorat no té l'acreditació corresponent.

e) La desconexió dels sistemes d'alarma el mal funcionament dels quals cause perjudis a la seguretat pública o molèsties a tercers. Quan es tracte d'establiments obligats a comptar amb esta mesura de seguretat, la desconexió se suplirà per mitjà de l'establiment d'un servici permanent de vigilància i protecció privada.

f) La retirada de la targeta d'identificació professional al personal de seguretat o de l'acreditació al personal acreditat, quan siguen detinguts per la seua implicació en la comissió de fets delictius.

g) La suspensió, parcial o total, de les activitats dels establiments que siguen notòriament vulnerables i no tinguen en funcionament les mesures de seguretat obligatòries.

2. Estes mesures hauran de ser ratificades, modificades o revocades en el termini màxim de quinze dies. En tot cas quedaran sense efecte si, transcorregut el dit termini, no s'incoa el procediment sancionador o l'acord d'incoació no conté un pronunciament exprés. L'òrgan competent per a ratificar, revocar o modificar les mesures provisionals serà el competent per a incoar el procediment sancionador.

3. La duració de les mesures previstes en l'apartat 1, que haurà de ser notificada als interessats, no podrà excedir els sis mesos.

4. Així mateix, amb independència de les responsabilitats penals o administratives a què hi haja lloc, els membres de les forces i cossos de seguretat competents es faran càrrec de les armes que es porten o utilitzen il·legalment, seguint el que disposa respecte d'això la normativa d'armes.

TÍTOL VI

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Infraaccions

Article 56. *Classificació i prescripció.*

1. Les infraaccions de les normes que conté esta llei podran ser lleus, greus i molt greus.

2. Les infraaccions lleus prescriuran al cap de sis mesos; les greus, a l'any, i les molt greus, als dos anys.

3. El termini de prescripció es comptarà des de la data en què la infracció ha sigut comesa. En les infraaccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consume.

4. La prescripció s'interromprà per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador. El termini tornarà a córrer si l'expedient roman paralytat durant sis mesos per causa no imputable a aquells contra els qui es dirigisca.

Article 57. Infraccions de les empreses que exercisquen activitats de seguretat privada, dels seus representants legals, dels despatxos de detectius privats i de les centrals d'alarma d'ús propi.

Les empreses que exercisquen activitats de seguretat privada, els seus representants legals, els despatxos de detectius privats i les centrals d'alarma d'ús propi, podran incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

a) La prestació de servicis de seguretat privada a tercers sense disposar d'autorització o, si és el cas, sense haver presentat la declaració responsable prevista en l'article 18.1 i 2 per a la prestació dels servicis de què es tracte.

b) La contractació o utilització, en servicis de seguretat privada, de persones que no tinguen l'habilitació o acreditació corresponent.

c) La realització d'activitats prohibides en l'article 8.4, sobre reunions o manifestacions, conflictes polítics o laborals, control d'opinions o la seua expressió, o la informació a terceres persones sobre béns la seguretat dels quals o la investigació hagen sigut encarregats, o qualsevol altra forma de trencament del deure de reserva, quan no siguen constitutives de delictes i llevat que siguen constitutives d'infracció a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

d) La instal·lació o utilització de mitjans materials o tècnics no homologats quan l'homologació siga preceptiva i siguen susceptibles de causar danys greus a les persones o als interessos generals.

e) La negativa a facilitar, quan siga procedent, la informació continguda en els contractes de seguretat privada, en els llibres registre o l'accés als informes d'investigació privada.

f) L'incompliment de les previsions normatives sobre adquisició i ús d'armes, així com sobre disponibilitat d'armers i custòdia d'aquelles, particularment la tinença d'armes pel personal al seu servici fora dels casos permesos per esta llei, o la contractació d'instructors de tir que no tinguen l'oportuna habilitació.

g) La prestació de servicis de seguretat privada amb armes de foc fora del que disposa esta llei.

h) La negativa a prestar auxili o col·laboració a les forces i cossos de seguretat en la investigació i persecució d'actes delictius; en el descobriment i detenció dels delinqüents; o en la realització de les funcions inspectores o de control que els corresponguen.

i) L'incompliment de l'obligació que imposa als representants legals l'article 22.3.

j) L'absència de les mesures de seguretat obligatòries, per part de les empreses de seguretat privada i els despatxos de detectius, en les seues seus, delegacions i sucursals.

k) L'incompliment de les condicions de prestació de servicis establits per l'autoritat competent en relació amb l'exercici del dret de vaga en servicis essencials, o en els quals el servici de seguretat s'haja imposat obligatòriament, en els supòsits a què es referix l'article 8.6.

l) L'incompliment dels requisits que imposen a les empreses de seguretat l'article 19. 1, 2 i 3 i l'article 35.2.

m) L'incompliment dels requisits que imposa als despatxos de detectius l'article 24. 1 i 2.

n) La falta de transmissió a les forces i cossos de seguretat competents de les alarmes reals que es registren en les centrals receptores d'alarmes privades, incloses les d'ús propi, així com el retard en la seua transmissió, quan estes conductes no estiguen justificades.

ñ) La prestació de servicis compatibles previstos en l'article 6.2, emprant personal no habilitat que utilitze armes o mitjans de defensa reservats al personal de seguretat privada.

o) La realització d'investigacions privades a favor de sol·licitants en els quals no concórrega un interés legítim en l'assumpte.

p) La prestació de servicis de seguretat privada sense formalitzar els contractes corresponents.

q) L'ús o utilització, en servicis de seguretat privada, de mesures o de mitjans personals, materials o tècnics de manera que s'atempte contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions, sempre que no constituïsquen delictes.

r) La falta de comunicació per part d'empreses de seguretat informàtica de les incidències relatives al sistema de la protecció del qual siguen responsables quan siga preceptiu.

s) La comissió d'una tercera infracció greu o d'una greu i una altra molt greu en el període de dos anys, si ha sigut sancionat per les anteriors.

t) La prestació d'activitats alienes a les de seguretat privada, excepte les compatibles previstes en l'article 6 de la present llei.

2. Infraccions greus:

a) La instal·lació o utilització de mitjans materials o tècnics no homologats, quan l'homologació siga preceptiva.

b) La prestació de servicis de seguretat privada amb vehicles, uniformes, distintius, armes o mitjans de defensa que no reunisquen les característiques reglamentàries.

c) La prestació de servicis de seguretat privada sense tindre els requisits específics d'autorització o presentació de declaració responsable per a la realització del mencionat tipus de servicis. Esta infracció també serà aplicable quan estos servicis es duguen a terme fora del lloc o de l'àmbit territorial per al qual estiguen autoritzats o s'haja presentat la declaració responsable, o en el cas de no tindre l'autorització prèvia o la dita declaració quan estes siguen preceptives, o quan es duguen a terme en condicions diferents de les previstes expressament en l'autorització del servici.

d) La retenció de la documentació professional del personal de seguretat privada, o de l'acreditació del personal acreditat.

e) La prestació de servicis de seguretat privada sense comunicar correctament els corresponents contractes al Ministeri de l'Interior o a l'òrgan autonòmic competent, o en els casos en què la comunicació s'haja produït després de l'inici del servici.

f) La prestació de servicis de seguretat privada sense complir el que estipule el contracte corresponent.

g) La falta de substitució davant de l'abandó o l'omissió injustificats del servici per part del personal de seguretat privada, dins de la jornada laboral establida.

h) La utilització, en l'exercici de funcions de seguretat privada, de personal de seguretat privada, amb una antiguitat mínima d'un any en l'empresa, que no haja fet els cursos d'actualització o especialització corresponents, no els haja superat, o no els haja realitzat amb la periodicitat que reglamentàriament es determine.

i) La falta de presentació al Ministeri de l'Interior o a l'òrgan autonòmic competent del certificat acreditatiu de la vigència del contracte d'assegurança, aval o assegurança de caució en els termes establits en l'article 19.1.e) i f) i 24.2.e) i f), així com la no-presentació de l'informe d'activitats i el resum del compte anual a què es referix l'article 21.1.e), o la no-presentació de la memòria a què es referix l'article 25.1.i)

j) La comunicació d'una o més falses alarmes per negligència, deficient funcionament o falta de verificació prèvia.

k) L'obertura de delegacions o sucursals sense obtindre l'autorització necessària o sense haver presentat la declaració responsable davant de l'òrgan competent, quan siga preceptiu.

l) La falta de comunicació al Ministeri de l'Interior o, si és el cas, a l'òrgan autonòmic competent, de les altes i baixes del personal de seguretat privada, així com dels canvis que es produïsquen en els seus representants legals i tota variació en la composició personal dels òrgans d'administració, gestió, representació i direcció.

m) La prestació de servici per part del personal de seguretat privada sense la deguda uniformitat o sense els mitjans que reglamentàriament siguen exigibles.

- n) La no-realització de les revisions anuals obligatòries dels sistemes o mesures de seguretat el manteniment dels quals tinguen contractat.
- ñ) La carència o falta d'ompliment de qualsevol dels llibres registre obligatoris.
- o) La falta de comunicació al Ministeri de l'Interior o, si és el cas, a l'òrgan autonòmic competent de tot canvi relatiu a la seua personalitat o forma jurídica, denominació, número d'identificació fiscal o domicili.
- p) La falta de manteniment, en tot moment, dels requisits establits per als representants legals en l'article 22.2.
- q) El deficient funcionament, per part de les empreses de seguretat privada i despatxos de detectius, en les seues seus, delegacions o sucursals, de les mesures de seguretat obligatòries, així com l'incompliment de les revisions obligatòries d'estes.
- r) La prestació de servicis compatibles previstos en l'article 6.2 emprant personal no habilitat que utilitze distintius, uniformes o mitjans que es puguen confondre amb els del personal de seguretat privada.
 - s) L'incompliment dels requisits imposats a les empreses de seguretat informàtica.
 - t) La prestació de servicis incomplint el que disposa l'article 19.4.
 - u) L'actuació de vigilants de seguretat en l'exterior de les instal·lacions, immobles o propietats de la vigilància o protecció dels quals estiguen encarregades les empreses de seguretat privada amb motiu de la prestació de servicis d'esta naturalesa, fora dels supòsits legalment previstos.
 - v) No depositar la documentació professional sobre contractes, informes d'investigació i llibres registre en les dependències del Cos Nacional de Policia o, si és el cas, del cos de policia autonòmic competent, en cas de tancament del despatx de detectius privats.
 - w) La comissió d'una tercera infracció lleu o d'una greu i una altra lleu, en el període de dos anys, si ha sigut sancionat per les anteriors.
 - x) La publicitat de servicis de seguretat privada per part de persones, físiques o jurídiques, sense l'autorització corresponent o sense haver presentat declaració responsable.
 - i) La prestació de servicis de seguretat privada en condicions diferents de les previstes en les comunicacions dels contractes corresponents.

3. Infraccions lleus:

- a) L'incompliment de la periodicitat de les revisions obligatòries dels sistemes o mesures de seguretat el manteniment dels quals tinguen contractat.
- b) La utilització en els servicis de seguretat privada de vehicles, uniformes o distintius amb aparença o semblança als de les forces i cossos de seguretat o de les Forces Armades.
- c) La falta de diligència en l'ompliment dels llibres registre obligatoris.
- d) En general, l'incompliment dels tràmits, condicions o formalitats establits per esta llei, sempre que no constituïska infracció greu o molt greu.

Article 58. *Infraccions del personal que exercisca funcions de seguretat privada.*

El personal que exercisca funcions de seguretat privada, així com els enginyers, tècnics, operadors de seguretat i professors acreditats, podran incórrer en les infraccions següents:

1. Infraccions molt greus:

- a) L'exercici de funcions de seguretat privada per a tercers que no tenen l'habilitació o acreditació necessària.
- b) L'incompliment de les previsions contingudes en esta llei sobre tinença d'armes de foc fora del servici i sobre la seua utilització.
- c) La falta de reserva deguda sobre els fets que coneguen en l'exercici de les seues funcions o la utilització de mitjans materials o tècnics de manera tal que atempten contra el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar, a la pròpia imatge o al secret de les comunicacions quan no constituïsqen delictes.

d) La negativa a prestar auxili o col·laboració a les forces i cossos de seguretat, quan siga procedent, en la investigació i persecució d'actes delictius; en el descobriment i detenció dels delinqüents; o en la realització de les funcions inspectores o de control que els corresponguen.

e) La negativa a identificar-se professionalment, en l'exercici de les seues respectives funcions, davant de l'autoritat o els seus agents, quan siguen requerits per a fer-ho.

f) La realització d'investigacions sobre delictes perseguibles d'ofici o la falta de denúncia a l'autoritat competent dels delictes que coneguen els detectius privats en l'exercici de les seues funcions.

g) La realització d'activitats prohibides en l'article 8.4 sobre reunions o manifestacions, conflictes polítics i laborals, control d'opinions o la seua expressió, o la informació a terceres persones sobre béns de la seguretat de les quals estiguen encarregats, en el cas que no siguen constitutives de delicte; llevat que siguen constitutives d'infracció a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

h) L'exercici abusiu de les seues funcions en relació amb els ciutadans.

i) La realització, orde o tolerància, en l'exercici de la seua actuació professional, de pràctiques abusives, arbitràries o discriminatòries, incloent-hi l'assetjament, que comporten violència física o moral, quan no constituïsquen delicte.

j) L'abandó o l'omissió injustificats del servici per part del personal de seguretat privada, dins de la jornada laboral establida.

k) L'elaboració de projectes o execució d'instal·lacions o manteniments de sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància, sense disposar de l'acreditació corresponent expedida pel Ministeri de l'Interior.

l) No fer l'informe d'investigació que preceptivament han d'elaborar els detectius privats o no entregar-lo al contractant del servici, o l'elaboració d'informes paral·lels.

m) L'exercici de funcions de seguretat privada per part del personal a què es referix l'article 28.3 i 4.

n) La comissió d'una tercera infracció greu o d'una greu i una altra molt greu en el període de dos anys, quan ha sigut sancionat per les anteriors.

2. Infraccions greus:

a) La realització de funcions de seguretat privada que excedisquen l'habilitació obtinguda.

b) L'exercici de funcions de seguretat privada per personal habilitat, no integrat en empreses de seguretat privada, o en la plantilla de l'empresa, quan siga preceptiu d'acord amb el que disposa l'article 38.5, o al marge dels despatxos de detectius.

c) La falta de respecte a l'honor o a la dignitat de les persones.

d) L'exercici del dret a la vaga al marge del que l'autoritat pública competent disposa respecte d'esta qüestió per als servicis que siguen o es declaren essencials, o en els que el servici de seguretat s'haja imposat obligatòriament, en els supòsits a què es referix l'article 8.6.

e) La no-identificació professional, en l'exercici de les seues respectives funcions, quan siguen requerits per a això pels ciutadans.

f) La retenció de la documentació personal en contra del que preveu l'article 32.1.b).

g) La falta de diligència en el compliment de les respectives funcions per part del personal habilitat o acreditat.

h) La identificació professional fent ús de documents o distintius diferents dels disposats legalment per a això o acompanyant-los amb emblemes o distintius d'aparença semblant als de les forces i cossos de seguretat o de les Forces Armades.

i) La negativa a fer els cursos de formació permanent a què estan obligats.

j) L'elaboració de projectes o execució d'instal·lacions o manteniments de sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància, no ajustats a les normes tècniques reglamentàriament establides.

k) L'omissió, total o parcial, de les dades que obligatòriament ha de contindre l'informe d'investigació que han d'elaborar els detectius privats.

l) L'exercici de funcions de seguretat privada incompatibles entre si, per part de personal habilitat per a estes.

m) La comissió d'una tercera infracció lleu o d'una greu i una altra lleu, en el període de dos anys, si hi ha recaigut sanció per les anteriors.

n) La validació provisional de sistemes o mesures de seguretat que no s'adeqüen a la normativa de seguretat privada.

3. Infraccions lleus:

a) L'actuació sense la deguda uniformitat o mitjans, que reglamentàriament siguen exigibles, o sense portar els distintius o la documentació professional, així com la corresponent a l'arma de foc utilitzada en la prestació del servici encomanat.

b) El tracte incorrecte o desconsiderat amb els ciutadans.

c) El no-ompliment, total o parcial, per part dels tècnics acreditats, del document justificatiu de les revisions obligatòries dels sistemes de seguretat connectats a centrals receptores d'alarmes, centres de control o de videovigilància.

d) En general, l'incompliment dels tràmits, condicions o formalitats establits per esta llei, sempre que no constituïska infracció greu o molt greu.

Article 59. *Infraccions dels usuaris i centres de formació.*

Els usuaris de servicis de seguretat privada i els centres de formació de personal de seguretat privada podran incórrer en les infraccions següents:

1. Molt greus:

a) La contractació o utilització dels servicis d'empreses de seguretat o despatxos de detectius sabent que els falta l'autorització específica o declaració responsable necessària per al desenrotllament dels servicis de seguretat privada.

b) La utilització d'aparells d'alarmes o altres dispositius de seguretat no homologats quan siguen susceptibles de causar danys greus a les persones o als interessos generals.

c) L'incompliment, per part dels centres de formació, dels requisits i condicions exigits en la declaració responsable, o impartir cursos sense haver-la presentat.

d) La negativa a prestar auxili o col·laboració a les forces i cossos de seguretat competents en la realització de les funcions inspectores de les mesures de seguretat, dels centres de formació i dels establiments obligats.

e) La no-adequació dels cursos que s'impartisquen en els centres de formació al que es preveu reglamentàriament quant a la duració, modalitats i contingut.

f) La falta d'adopció o instal·lació de les mesures de seguretat que siguen obligatòries.

g) La falta de comunicació de les incidències detectades i confirmades en el seu centre de control de la seguretat de la informació i les comunicacions, quan siga preceptiu.

h) La contractació o utilització de persones sabent que no tenen l'habilitació o acreditació necessàries per a la prestació de servicis de seguretat o la utilització de personal docent no acreditat en activitats de formació.

i) La comissió d'una tercera infracció greu o d'una greu i una altra de molt greu en el període de dos anys, quan ha sigut sancionat per les anteriors.

j) L'entrada en funcionament, sense autorització prèvia, de centrals receptores d'alarmes d'ús propi per part d'entitats públiques o privades.

k) Obligar personal habilitat contractat a fer altres funcions diferents d'aquelles per a les quals va ser contractat.

2. Greus:

a) L'incompliment de les revisions preceptives dels sistemes o mesures de seguretat obligatòries que tinguen instal·lats.

- b) La utilització d'aparells d'alarma o altres dispositius de seguretat no homologats.
- c) La no-comunicació a l'òrgan competent de les modificacions que afecten qualsevol dels requisits que van donar lloc a l'autorització dels centres de formació.
- d) La impartició dels cursos de formació fora de les instal·lacions autoritzades dels centres de formació.
- e) L'anormal funcionament de les mesures de seguretat obligatòries adoptades o instal·lades quan ocasionen perjudici a la seguretat pública o a tercers.
- f) La utilització de personal docent no acreditat en activitats de formació.
- g) La comissió d'una tercera infracció lleu o d'una greu i una altra lleu, en el període de dos anys, quan ha sigut sancionat per les anteriors.
- h) L'incompliment, per part dels usuaris de seguretat privada, de l'obligació de situar al capdavant de la seguretat integral de l'entitat, empresa o grup empresarial un director de seguretat, en contra del que preveu l'article 36.2.

3. Lleus:

- a) La utilització d'aparells o dispositius de seguretat sense ajustar-se a les normes que els regulen, o quan el seu funcionament cause danys o molèsties desproporcionats a tercers.
- b) L'anormal funcionament de les mesures o sistemes de seguretat que hi ha instal·lats.
- c) Les irregularitats en l'ompliment dels registres previnguts.
- d) En general, l'incompliment de les obligacions contingudes en esta llei que no constituïska infracció greu o molt greu.

Article 60. *Col·laboració reglamentària.*

Les disposicions reglamentàries de desplegament podran introduir especificacions o graduacions en el quadro de les infraccions i sancions establides en esta llei que, sense que constituïsqen noves infraccions o sancions, ni alterar la naturalesa o els límits de les que s'hi preveuen, contribuïsqen a la més correcta identificació de les conductes o a la determinació més precisa de les sancions corresponents.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 61. *Sancions a les empreses que exercisquen activitats de seguretat privada, els seus representants legals, els despatxos de detectius privats i les centrals d'alarma d'ús propi.*

Les autoritats competents podran imposar, per la comissió de les infraccions tipificades en l'article 57, les sancions següents:

- 1. Per la comissió d'infraccions molt greus:
 - a) Multa de 30.001 a 600.000 euros.
 - b) Extinció de l'autorització, o tancament de l'empresa o despatx en els casos de declaració responsable, que comportarà la prohibició de tornar a obtindre-la o presentar-la, respectivament, per un termini entre un i dos anys, i cancel·lació de la inscripció en el registre corresponent.
 - c) Prohibició per a ocupar càrrecs de representació legal en empreses de seguretat privada per un termini entre un i dos anys.
- 2. Per la comissió d'infraccions greus:
 - a) Multa de 3.001 a 30.000 euros.
 - b) Suspensió temporal de l'autorització o de la declaració responsable per un termini d'entre sis mesos i un any.

c) Prohibició per a ocupar càrrecs de representació legal en empreses de seguretat privada per un termini d'entre sis mesos i un any.

3. Per la comissió d'infraccions lleus:

- a) Advertència.
- b) Multa de 300 a 3.000 euros.

Article 62. Sancions al personal.

Les autoritats competents podran imposar, per la comissió de les infraccions tipificades en l'article 58, les sancions següents:

1. Per la comissió d'infraccions molt greus:

- a) Multa de 6.001 a 30.000 euros.
- b) Extinció de l'habilitació, que comportarà la prohibició de tornar a obtindre-la per un termini d'entre un i dos anys, i cancel·lació de la inscripció en el Registre Nacional.

2. Per la comissió d'infraccions greus:

- a) Multa de 1.001 a 6.000 euros.
- b) Suspensió temporal de l'habilitació per un termini d'entre sis mesos i un any.

3. Per la comissió d'infraccions lleus:

- a) Advertència.
- b) Multa de 300 a 1.000 euros.

Article 63. Sancions a usuaris i centres de formació.

Les autoritats competents podran imposar, per la comissió de les infraccions tipificades en l'article 59, les sancions següents:

1. Per la comissió d'infraccions molt greus:

- a) Multa de 20.001 a 100.000 euros.
- b) Tancament del centre de formació, que comportarà la prohibició de tornar a presentar la declaració responsable per a la seua obertura per un termini d'entre un i dos anys, i cancel·lació de la inscripció en el registre corresponent.
- c) La clausura, de sis mesos i un dia a dos anys, dels establiments que no tinguen en funcionament les mesures de seguretat obligatòries.

2. Per la comissió d'infraccions greus:

- a) Multa de 3.001 a 20.000 euros.
- b) Suspensió temporal de la declaració responsable del centre de formació per un termini d'entre sis mesos i un any.

3. Per la comissió d'infraccions lleus:

- a) Advertència.
- b) Multa de 300 a 3.000 euros.

Article 64. Graduació de les sancions.

Per a la graduació de les sancions, els òrgans competents tindran en compte la gravetat i transcendència del fet, el possible perjudici per a l'interès públic, la situació de risc creada o mantinguda per a persones o béns, la reincidència, la intencionalitat, el volum d'activitat de l'empresa de seguretat, despatx de detectius, centre de formació o establiment contra el qual es dicte la resolució sancionadora, i la capacitat econòmica de l'infractor.

Article 65. *Aplicació de les sancions.*

1. Les sancions previstes en esta llei es podran aplicar de manera alternativa o acumulativa.
2. L'aplicació de sancions pecuniàries tendirà a evitar que la comissió de les infraccions tipificades no siga més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

Article 66. *Competència sancionadora.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la potestat sancionadora correspondrà:

- a) Al ministre de l'Interior, per a imposar les sancions d'extinció de les autoritzacions, habilitacions i declaracions responsables.
- b) Al secretari d'estat de Seguretat, per a imposar les sancions restants per infraccions molt greus.
- c) Al director general de la Policia, per a imposar les sancions per infraccions greus. Quan, en el curs de les inspeccions per part de la Guàrdia Civil dels cursos per a guardes rurals, impartits per centres de formació no exclusius d'estos, es detecten possibles infraccions, la sanció correspondrà al director general de la Policia.
- d) Al director general de la Guàrdia Civil, per a imposar les sancions per infraccions greus en relació amb els guardes rurals i centres i cursos de formació exclusius per a este personal.
- e) Als delegats i als subdelegats del Govern, per a imposar les sancions per infraccions lleus.

2. En l'àmbit de les comunitats autònomes amb competència en matèria de seguretat privada, la potestat sancionadora correspondrà als titulars dels òrgans que es determinen en cada cas.

3. Contra les resolucions sancionadores es podran interposar els recursos previstos en la legislació de procediment administratiu i en la de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 67. *Decomís del material.*

El material prohibit, no homologat o indegudament utilitzat en servicis de seguretat privada, serà decomissat i es destruirà si no és de comerç lícit, o s'alienarà en qualsevol altre cas. La quantitat que se n'obtinga quedarà en depòsit per a fer front a les responsabilitats administratives o d'un altre orde en què s'haja pogut incórrer.

Article 68. *Prescripció de les sancions.*

1. Les sancions imposades per infraccions lleus, greus o molt greus prescriuran, respectivament, a l'any, als dos anys i als quatre anys.
2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què siga ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció, si esta no s'ha començat a executar, o des que se'n trenque el compliment, si ha començat, i s'interromprà des que es comence o es reprenga l'execució o compliment.

CAPÍTOL III

Procediment

Article 69. *Mesures cautelars.*

1. Iniciat el procediment sancionador, l'òrgan que n'haja ordenat la incoació podrà adoptar les mesures cautelars necessàries per a garantir-ne l'adequada instrucció, així

com per a evitar la continuació de la infracció o assegurar el pagament de la sanció, en cas que esta siga pecuniària, i el compliment d'esta en els altres supòsits.

2. Estes mesures, que hauran de ser congruents amb la naturalesa de la presumpta infracció i proporcionades a la seua gravetat, podran consistir en:

- a) L'ocupació o precinte de vehicles, armes, material o equip prohibit, no homologat o que siga perillós o perjudicial, així com dels instruments i efectes de la infracció.
- b) La retirada preventiva de les autoritzacions, habilitacions, permisos o llicències, o la suspensió, si és el cas, de l'eficàcia de les declaracions responsables.
- c) La suspensió de l'habilitació del personal de seguretat privada i, si és el cas, de la tramitació del procediment per a l'atorgament d'aquella, mentres dure la instrucció d'expedients per infraccions greus o molt greus en matèria de seguretat privada.

També podran ser suspeses les indicades habilitació i tramitació, fins que no finalitze el procés per delictes contra l'esmentat personal.

3. Les mesures cautelars previstes en els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior no podran tindre una duració superior a un any.

Article 70. *Executorietat.*

1. Les sancions imposades seran immediatament executives des que la resolució siga ferma en via administrativa.

2. Quan la sanció siga de naturalesa pecuniària i no s'haja previst termini per a satisfer-la, l'autoritat que la va imposar ho indicarà, sense que puga ser inferior a quinze dies hàbils ni superior a trenta, i es podrà acordar el fraccionament del pagament.

3. En els casos de suspensió temporal i extinció de l'eficàcia d'autoritzacions, habilitacions o declaracions responsables i prohibició de l'exercici de la representació legal de les empreses, l'autoritat sancionadora assenyalarà un termini d'execució suficient, que no podrà ser inferior a quinze dies hàbils ni superior a dos mesos, una vegada oït el sancionat i els tercers que puguen estar directament afectats.

Article 71. *Publicitat de les sancions.*

Les sancions, així com els noms, cognoms, denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables de la comissió d'infraccions molt greus, quan hagen adquirit fermesa en via administrativa, podran ser fetes públiques, en virtut d'acord de l'autoritat competent per a la seua imposició, sempre que hi haja risc per a la seguretat dels usuaris o ciutadans, reincidència en infraccions de naturalesa anàloga o acreditada intencionalitat.

Article 72. *Multes coercitives.*

1. Per a aconseguir el compliment de les resolucions sancionadores, les autoritats competents relacionades en l'article 66 podran imposar multes coercitives, d'acord amb el que estableix la legislació de procediment administratiu.

2. La quantia d'estes multes no excedirà els 6.000 euros, però es podrà augmentar successivament el 50 per 100 de la quantitat anterior en casos de reiteració de l'incompliment.

3. Les multes coercitives seran independents de les sancions pecuniàries que es puguen imposar, i compatibles amb estes.

Disposició addicional primera. *Comercialització de productes.*

En la comercialització de productes provinents dels estats membres de la Unió Europea, de l'Espai Econòmic Europeu o de qualsevol tercer país amb el qual la Unió Europea tinga un acord d'associació i que estiguen sotmesos a reglamentacions nacionals de seguretat, equivalents a la reglamentació espanyola de seguretat privada, caldrà

ajustar-se als estàndards previstos per les entitats de certificació acreditades que oferisquen, a través de la seua administració pública competent, garanties tècniques professionals i d'independència i imparcialitat equivalents a les exigides per la legislació espanyola, i que les disposicions de l'Estat, basant-se en les quals s'avalua la conformitat, comporten un nivell de seguretat equivalent a l'exigit per les disposicions legals aplicables.

Disposició addicional segona. *Contractació de servicis de seguretat privada per les administracions públiques.*

1. En consideració a la rellevància per a la seguretat pública dels servicis de seguretat privada, de conformitat amb l'article 118 del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, els òrgans de contractació de les administracions públiques podran establir condicions especials d'execució dels contractes de servicis de seguretat relacionades amb el compliment de les obligacions laborals per part de les empreses de seguretat privada contractistes.

2. Els plecs de clàusules administratives particulars o els contractes podran establir penalitats per al cas d'incompliment d'estes condicions especials d'execució, o atribuir-los el caràcter d'obligacions contractuals essencials a l'efecte de la resolució dels contractes, d'acord amb els articles 212.1 i 223.f).

Disposició addicional tercera. *Cooperació administrativa.*

En consideració a la rellevància per a la seguretat pública dels servicis de seguretat privada, els òrgans competents en matèria policial, tributària, laboral i de seguretat social establiran mecanismes d'informació, control i inspecció conjunta en relació amb les empreses de seguretat privada per a evitar el frau i l'intrusisme.

Disposició transitòria primera. *Habilitacions professionals anteriors a l'entrada en vigor d'esta llei.*

1. Les habilitacions del personal de seguretat privada obtingudes abans de l'entrada en vigor d'esta llei mantindran la seua validesa sense necessitat de convalidació o cap canvi.

2. Les habilitacions corresponents als guardes particulars del camp s'entendran fetes a la nova categoria de guardes rurals.

Disposició transitòria segona. *Personal de centrals receptores d'alarmes.*

Els que a l'entrada en vigor d'esta llei exercisquen la seua activitat en centrals receptores d'alarmes, podran continuar realitzant les seues funcions sense necessitat d'obtindre cap acreditació específica.

Disposició transitòria tercera. *Enginyers i tècnics de les empreses de seguretat.*

Els enginyers i tècnics enquadrats, en el moment d'entrada en vigor d'esta llei, en empreses de seguretat autoritzades per a l'activitat d'instal·lació i manteniment de sistemes de seguretat prevista en l'article 5.1.f) podran continuar realitzant les seues funcions sense necessitat d'obtindre l'acreditació específica a què es referix l'article 19.1.c).

Disposició transitòria quarta. *Terminis d'adequació.*

1. Les empreses de seguretat privada i les seues delegacions, els despatxos de detectius privats i les seues sucursals, les mesures de seguretat adoptades i el material o equip en ús a l'entrada en vigor d'esta llei d'acord amb la normativa anterior, però que no complisquen, totalment o parcialment, els requisits o exigències que establixen esta llei i

les seues normes de desplegament, s'hauran d'adaptar a estos requisits i exigències, dins dels terminis d'adequació següents, computats a partir de la seua entrada en vigor:

- a) Dos anys respecte als requisits nous de les empreses de seguretat privada i les seues delegacions i dels despatxos de detectius privats i les seues sucursals.
- b) Deu anys per a les mesures de seguretat electròniques de les empreses de seguretat, dels establiments obligats i de les instal·lacions dels usuaris no obligats.
- c) Un any per a l'obtenció de la certificació prevista en l'article 19.4.

2. Les mesures de seguretat física instal·lades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei tindran una validesa indefinida, fins al final de la seua vida útil; no obstant això, hauran de ser actualitzades en cas que es vegen afectades per reformes estructurals dels sistemes de seguretat de què formen part.

3. Els sistemes de seguretat i els elements de seguretat física, electrònica i informàtica que s'instal·len a partir de l'entrada en vigor d'esta llei hauran de complir totes les exigències i requisits que s'establixen en esta llei i en la seua normativa de desplegament.

Disposició transitòria quinta. *Activitat de planificació i assessorament.*

1. Les empreses de seguretat autoritzades i inscrites únicament per a l'activitat de planificació i assessorament prevista en l'article 5.1.g) de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, disposaran d'un termini de tres mesos, des de l'entrada en vigor d'esta llei, per a sol·licitar autorització per a qualsevol de les activitats enumerades en l'article 5.1 d'esta, excepte la prevista en el paràgraf h).

2. Les empreses de seguretat referides en l'apartat anterior que, transcorregut este termini, no hagen sol·licitat la mencionada autorització, seran donades de baixa d'ofici, i se'n cancel·larà la inscripció en el Registre Nacional de Seguretat Privada i, si és el cas, en el registre autonòmic corresponent.

3. En el cas de les empreses de seguretat que, a l'entrada en vigor d'esta llei, estiguen autoritzades i inscrites per a l'activitat de planificació i assessorament i, a més, per a qualsevol altra prevista en l'article 5.1, se'n cancel·larà d'ofici la inscripció i autorització en el Registre Nacional de Seguretat Privada i, si és el cas, en el registre autonòmic corresponent únicament respecte a esta activitat de planificació i assessorament.

4. Les empreses de seguretat referides en l'apartat anterior disposaran d'un termini d'un any, des de l'entrada en vigor d'esta llei, per a adequar els respectius imports de l'assegurança de responsabilitat civil o una altra garantia financera, així com de l'aval o assegurança de caució, en funció de les activitats per a les quals continuen autoritzades i inscrites en els registres corresponents.

5. Els procediments administratius que es tramiten, a l'entrada en vigor d'esta llei, en relació amb la sol·licitud d'autorització i inscripció per a dur a terme únicament la referida activitat de planificació i assessorament es donaran per acabats, i s'arxivaran les actuacions.

6. Els procediments administratius que es tramiten, a l'entrada en vigor d'esta llei, en relació amb la sol·licitud d'autorització per a realitzar activitats de seguretat privada entre les quals s'incloua la referida activitat de planificació i assessorament, continuaran la tramitació en relació exclusivament amb la resta d'activitats sol·licitades.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogada la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, i totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta llei.

2. El Reglament de Seguretat Privada, aprovat pel Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre, i la resta de la normativa de desplegament de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, i del mateix reglament mantindran la vigència en allò que no contravinga esta llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.29. de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Procediment administratiu.*

En tot allò no regulat expressament en esta llei, s'aplicarà la legislació sobre procediment administratiu.

Disposició final tercera. *Desplegament normatiu.*

1. El Govern, a proposta del ministre de l'Interior, dictarà les disposicions reglamentàries que siguen necessàries per al desplegament i execució del que disposa esta llei, i concretament per a determinar:

- a) Els requisits i característiques que han de reunir les empreses i entitats objecte de regulació.
- b) Les condicions que s'han de complir en la realització d'activitats de seguretat privada i en la prestació de servicis d'esta naturalesa.
- c) Les característiques que han de reunir les mesures de seguretat privada i els mitjans tècnics i materials utilitzats en les activitats i servicis de seguretat privada.
- d) Les funcions, deures, responsabilitats i qualificació del personal de seguretat privada i del personal acreditat.
- e) El règim d'habilitació i acreditació del dit personal.
- f) Els òrgans del Ministeri de l'Interior competents, en cada cas, per a l'exercici de les diferents funcions.

2. Es faculta, així mateix, el Govern per a actualitzar la quantia de les multes, d'acord amb les variacions de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor als dos mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 d'abril de 2014.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY